escẽdũz: gustuꝫ eius dele
ctãdum ⁊ erudiendũ.

xx Quod gustu ꝺtemplatio-
nis refectus habet intelli
gere diuina: q⁹ beati q̃ esu
riũt ⁊ sitiũt iusticiã.

xxij Quod peccata nostra pu
nita et remissa nec iterata
nil obesse possũt: ꝫ coopã-
tur potius in bonũ.

xxiij De misericordia q̃ premitẽ
ti ꝓmittit̃ ac miserẽti: bea
ti mq̃t misericordes.

xxiiij Quod ut deus videaẽ cor
mũdanduz est: quia beati
mũdo corde.

xxv De pacato. peccãte. ⁊ pa
cifico.

xxvi Increpatõ ad ãbiciosos:
qui nõ prius ipi mundato
corde. se deũ alijs pacificaẽ
ꝓfitemunt.

xxvij Admiratio q⁹ quidã sup-
mũ pacificorũ graduz sibi
vsurpãt: qui nullũ inferio
rũ nec ꝑmũ q̃dez attige-
runt.

xxviij Exprobratio q⁹ incõtinen-
tes sacros ordines impu-
dẽter temerare nõ verẽ.

xxix Exhortatõ ad penitẽtiaz ⁊
ut pri⁹ humilia sapiãt: u
postmodũ digne alta con
scendãt.

xxx De psecutõe sustinẽda se-
cũdũ vltimã beatitudinẽ:
beati qui psecutõez patiũ
tur: beati eritis cũ et cete-
tera. Expliciũt capla.

Incipit sermo.

Quod nemo cõuerti ad dñm ni
si dei volũtate ꝓuentus et eius voce
interna possit.

Capitulũ ꝑmũ.

Audiendũ ut credimus
verbũ dei cõuenistis: neq̃
enĩ causa nobis alia vestre
huius tã auide ocurionis occurrit.
Approbamus vtiq̃ deideriũ hoc: et
laudabili studio cõgaudem⁹. Beati
enĩ qui audiũt verbũ dei: sed si custo
diũt illud. Beati qui memores sunt
mãdatorũ eius: ꝫ ut faciãt ea. Nimi
rũ verba vite eterne habet: et venit
hora ⁊ etiã nunc est. qñ mortui au
diẽt vocẽ eius ⁊ qui audierint viuẽt:
siquidẽ vita in volũtate ei⁹. Et si vul
tis scire: volũtas eius conuersio ve-
stra. Demiq̃ ipm audite. Nũquid vo
lũtatis mee ẽ mors impi ait dñs. et
nõ magis ut cõuertaẽ et viuat? Ex
q̃bus verbis euidẽter agnoscimus.
qñ vera nobis vita nõ nisi in cõuer-
siõe ẽ: nec aliter ad eã patet ingres
sus dicẽte dño. Nisi cõuersi fueritis
et efficiamini sicut pulus iste: non
intrabitis regnum celorũ. Merito
sane puuli soli intrãt: nam puer puu
lus iuuat eos: q̃ in hoc ipm natus et
datus ẽ nobis. Nuero igitur vocez
quã mortui audiãt. et cũ audierint
viuãt: Forte enĩ ⁊ mortuis euãgelisa
re necesse ẽ. Et occurrit interim ver
bũ breue. ꝫ plenũ q⁹ os dñi locutũ
ẽ ut testaẽ ꝓpha. Dixisti ait loquẽs
sine dubio ad dñm deũ suũ: cõuerti-
mini filij hominũ. Nõ immerito sane
a filijs quidẽ hominũ videẽ exigẽ-
da cõuersio: peccatoribꝰ vtiq̃ neces
saria. Nã supmis spiritibꝰ ea magis
q̃ rectos decet indicta laudatõ est:
eodẽ ꝓpha psallẽte. Lauda deũ tuũ
syon. Ceterũ q⁹ ait dixisti. meo q̃dẽ
iudicio nõ negligẽter ptereũdum
est: nec simpliciter audiẽdum. Nus

eni hūanis cōparāē audeat dictis: quod dixisse dicīē deus? Viuus pfe cto sermo dei et efficax: et vox eius in magnificentia? virtute. Demiq; ipe dixit? facta sūt. Dixit. Fiat lux et facta ē lux: dixit. cōuertimini filij hominū. et conuersi sunt. Ita plane cōuersio aiarū opus diuine vocis ē: nō humane. Simon iohannes piscator hominū in hoc ipm vocatus? cōstitutus a dño: incassum tñ? ipe laborans tota nocte nil capiet: donec in verbo dñi rete iactās. concludere possit multitudinē copiosam. Vtinā iactemus? nos in verbo rete verbi: et expiamnī quod scriptū est. Ecce dabit voci suevocē virtutis. Si mē vaciū loq̄mur. id plane de pprio est Sed et cū fortitan nostra iudicabitē vox esse nō dñi: si queramus q̄ nr̄a sunt. nō que ihu cristi. Ceterū? si loquimur iusticiā dei et gloriā dei q̄rimus: effectū tñ ab eo solo sperare. ab eo postulaē necesse ē: ut voci sue vocēvirtutis accomodet. Ad hanc ergo interiorem vocē aures cordis erigi ammonemus: ut loquēte deuz intus audire q̄ foris hominē studeatis. Illa ē enī vox magnificētie et virtutis. deserta concutiēs: secreta discitiēs: torporē excutiēs aiarū.

¶ Quod vox dñi oīibus se offerat et ingerat. ¶ Ca. ij.

Nec sane laborāduz est ut aū vocis huius pueniaē audi tum: labor est potius aures obturaē ne audias. Nimisū vox ipa se offert: ipa se ingerit: nec pulsare interim cessat ad ostia singulorum Demiq; q̄dragīta annis mḡt pxi mꝰ fui generatōi huic: ? dixi sp his errant corde. Adhucvobis pximꝰ est. Adhuc loq̄tur: et nō ē forte qui audiat: adhuc dicit hi errāt corde: adhuc sapiētia clamitat in plateis Redite preuaricatores ad cor. Hoc nēpe mitiū loquēdi dño. et hoc verbū? omnes q̄ cōuertūtur ad cor? p̄cessisse videē: et nō modo reuocans eos: ꝫ et reducēs? statuēs cōtra faciē suā. Est enī nō tantū vox virtutis ꝫ et radius lucis: anuūciās pariter hominb? peccata eorum: et illuminās abscōdita tenebrarū. Nec vero vlla interne huiꝰ vocis ac lucis differētia est cūvnus idēq; sit dei filiꝰ et vbū? patris? splēdor glorie: ꝫ animeq; substātia in suo quidez genere etiā ipa spiritalis et simplex sine vlla distinctione sensuum se totā sitñ tota dicēda ē. vidēs pariter? audiēs videat. Quid enī illo agiē siue radio. siue verbo: misi ut nouerit semetip̄am? Apitur siquidem cognitionis liber. reuoluiē misera vite series. tristis quedā hystoria replicaē: illuminaē ratō. et euoluta memoria velut q̄busdā eius oculis exhibetur: vtraq; vero nō tam ipius aie est q̄ anima ipa. ut eadē sit? inspiciēs et inspecta cōtra suā statuta faciē: et violētis quibusdā apparitoribꝫ inuullarum vtiq; cogitatōnū coacta pprio interim iudicanda tribunali. Ad meip̄m aia mea turbata ē ait pphēta dñi: et tu cōtra faciē tuam sine argutōne. sine turbatione. sine confusione. statui nō posse miraris?

¶ Quod p vocē dei ratio anime oīa deprehendit. ¶ Ca. iij

Nec a me speres audire q̄d in memoria tua deprehēdat quid reprehendat quid diiudicet. quid decernat. Applica intus

aubitum·et flecte oculos cordis: et aprio discces expimēto quid agatur Nemo enī scit que fūt in hoīne: nisi spūs hoīnis qui in ipo ē·Si supbia si inuidia·si auaricia·si ābitio·aut similis aliq̄ pestis abscōdita est vix effugere poterit l3 examen: si fornicatō·si rapina·si crudelitas·si fraus vlla·aut quelibet culpa admissa interdū·hūc iudicē nō latebit reus ipse nec inficiabit cora ipo: trāsiit enī velociter totus ille pruritꝰ delectatōis iniquet voluptatis: illecebra tota breui finita ē·sed amara quedā·impressit signa memorie·ꝫ vestigia feda reliquit In illud siquidez repositoriū velut in sentētiam aliēꝫ tota decurrit abominatō·immūdicia tota defluxit·Volumem grande cui vniuersa inscripta fūt stilo vtiq̄ veritatis·amarū iā vēter tolerat: et si fauces miseras breui trāsitu dulcedine quadā friuola visū ē oblectasse: ventrē meū doleo miser·vētrem meū doleo·Quidni doleā ventrē memorie: vbi tāta cōgesta ē putredo? Quis nostrū fratres exteriorē hāc vestē qua tegim̄·si repēte obscenis vndiq̄ sputis illitaz·et fedissimis q̄busdā sordibus inquinatā oderet: nonne vehemēter exhorreat·velociter exuat·Nōne indignanter abiciat? Itaq̄ qui nō vestē ꝫ semetipz intus sub veste talez repit: eo amplius doleat et animo cōsternē oportet: quo ppius tolerat qđ exhorret·Neq̄ enī vt tunicā abicit suā: sic abicere cōtaminata aīma poterit seipaz Demiq̄ quis in nobis tāte patiētie est et virtutis·ut si forte quēadmodū de maria sorore moysi legim̄ carnē suā subitanea quadā lepra maculātem viderit·equo animo stare possit et ꝑtias agere creatori? Quid vero ē caro ista: nisi corruptibile quedam tunica qua vestimur? Aut quid lepra hec corporea electis omnibus estimāda: nisi paterne ꝺga correptōis et purgatō cordis? Vbi trībulatō vehemēs et iustissima causa doloris ē: cū excitatus a somno misere voluptatis interiorem ceperit q̄ deprehendere lepram·quam sibi in se multo studio et labore quesiuit·Licz enim nemo oderit carnez suam: sed multo minus odisse poterit anima seipsam·

Quod diligens iniquitatē odit aiam et carnem suam·

Ca·iiij·

ET Forte aliquē moueat illud de psalmo: qui diligit iniquitatē odit animā suā Ego aūt dico: odit et carnē·An nō odit cui gehenne cumulos mercat: et cui secundū duriciam suā et cor im penitēs thesaurisat iram in die ire? Ceterū hoc odiū tam carnis q̄ anime·nō in affectu ꝫ in effcū potius inuenitur·Sic nimirū odit freneticus carnē suam·cū sibi ipi manus inferre laborat: ratōnis deliberatōe sopita·An vero grauior vlla frenesis iudicatur·q̄ impenitētia cordis: et peccādi obstinata volūtas? Siquidē manus nepharias mittit sibiipsi: nec carnē sed mentē lacerat et corrodit Si vidisti hoīem scalpere manus·et vsq̄ ad sanguinē cōfricare: euidētē habes in eo similitudinē peccātis expressam·Cedit siquidē voluptas illa dolori: et succedit pruritui cruciatus·Neq̄ id ignorabat: ꝫ dissimulabat ille dū scalperet·Sic laceram9·sic exulceram9 ꝑprijs mambo aīas

infelices: nisi q̄ tāto grauius q̄to excellētior ē spūalis aīe creatura: et cui difficilius medeatur. Neq; id q̄dem inimiciciarū studio gerimus. ꝫ stupore quodā insensibilitatis eterne. Effusus siq̄dem aimus damna interiora nō sentit: qr nec intus ē: sed in ventre fortitā aut sub vētre. Denīq; t anim⁹ quorūdā in patinis. q̄ rundam in loculis inuenīē. Vbi est thesaurus tuus ibi ē t cor tuū. Quid vero mirū si ꝑpriā minime sē tiat anima lesionē: que sui ipius oblita t penitus absēs sibi in lōginq̄ ꝑfecta est regionē? Erit aūt cuz in semetipam reūsa cognoscet: q̄ crudeliter misere venationis obtētu euiscerauit semetipaz. Neq; eni id sē tre poterat: dū vilē muscarū predā desiderio captās insatiabili aranea rū instar ex visceribo ꝑpriis intexē retia videreē.

De penitentia infructuosa post mortem. Ca. v.

Erit àutem hic reditus sine dubio vel post mortē. cū vniuersa quibad vagādum foras t inutiliter sese occupādū in ea qua p̄terit huius mūdi figura egredi cōsueuerat ostia corporis clausa erūt: ut necessario maneat in seipsa cui nullus iā pateat exitus a seipsa Verū is quidē pniciosissimus erit reditus et miseria sēpiterna: qñ iā penitētia haberi poterit: agi nō poterit. Vbi eni deerit corpus: actus nō erit. Sane vbi nulla fuerit actio. nec satisfactio q̄dem vlla poterit inueniri. Quocirca penitētiā q̄dez habere dolor ē: nā penitētiā agere remediū dolozis ē. Neq; eni carēti manibus erit vltra leuare cor in celū cuz mambo: ꝫ quisq̄s ante obitū carnis nō redierit ad ipm: in seipo maneat necesse ē eternuz. Sz in quali seipo? O qualē sese fecerit in hac vita: q̄lē inuenerit exiens ab hac vita. nisi q̄ fortasse erit nōnūq̄ deterior: nā melior nūq̄ erit. Habet eni hoc ipz qđ nūc ponit qñq; recipe corpus: nō tame ad penitētiaz. sed ad pnā. Vbi nimiruz peccati ipius t carnis quodāmodo similis videbit esse cōditio: ut quēadmoduz culpa semp puniri poterit. nec vnq̄ poterit expiari. sic nec in corpore aliqñ tormēta finiri. nec corpus ipm eximaniri valeat in tormētis. Merito q̄dē vltio sempiterna deseuiet. q̄ nunq̄ possit culpa deleri: et nec substātia carnis deficiet: ne simul cogatur etiam afflictio carnis terminari. Hec fres mei qui pauet; cauet: q̄ negligit incidit.

Quod vermis cōsciētie in p̄senti suffocari debet. Ca. vi.

Ne ergo redeamus ad wcē vñ pcessimus. expedit nob pfecto redire ad cor: duz illic iter quo ostēdat nobis salutare suū. qui tāto studio pietatis illic reuocat p̄uaricatores. Nec sentire interim pigeat morsus vermis interni: aut pickosa quedā animi teneritudo et piculosa mollicies psuadere queat: ut p̄sentē velimus dissimulaē molestiā. Optimuz ē tūc sentiri vermē: cū possit etiam suffocari. Itaq; moideat nūc ut moriaē: et paulati desinat mōdere mordēdo. Rodat interi putredinē. ut rodēdo cōsumat: et ipe q̄z pariter consumaē: nec fouēri incipiat in immortalitatem. Vermis inq̄t eoz nō morieē: et ignis eorū nō extinguēē. A facie illoz mortuū q̄ fustinebit? Multiplex eni nūc cōsolatio arguētis conscietie releuat cruciatū. Benign⁹ ē deus q̄ non

patitur nos tẽptari·vltra q̃ pꝺſſumus:nec vermẽ hũc ſupra modũ patiẽ maligari· Maximeq; inter initia oũſionis oleo miſericordie limit vlcera:ut nec morbi quantitas nec difficultas curatõis vltra q̃ expedit innoteſcat: magis aũt arridere videẽ facilitas q̃dam·Poſtmodum euaneſcit:qñ iã exercitatos habẽti ſenſus certamẽ forte dabẽ vincat: et diſcat qm̃ oñiũ potẽtior ẽ ſapiẽtia· Interim ſane audiẽs q̃s vocem dñi·redite p̃uaricatores ad cor· et tãtis interiore cubiculo obſcenitatibꝫ depꝛhenſi ſingula queq; rimari ſatagit :et q̃ nã hec influxerint aditu curioſus veſtigator explorat·nec difficile patet foramen:imo ꝛ foramina otuẽti· Sꝫ nec pax illi ex hac ꝺ ſideratõe doloris accedit:cũ p fenestras ꝓprias mors iſta depꝛhendiẽ introiſſe· Multa ſiq̃dem admiſiſſe videtur petulãtia oculorũ:multa etiam pruritus auriũ·multa q̃ olfaciẽ di guſtãdi· tãgendi voluptas· Nã ſpiritualia q̃dem vicia q̃rum ſuꝑ memi nimus·difficile adhuc ꝓput fũt carnales examinet:vnde fit ut q̃ fũt graviora ã minus ã mĩe ſẽtiat:nec tã ſupbie aut muidie q̃ flagitioſorũ ã facinoroſoꝝ recordatõe actuũ moꝛdeatur·

Nõ q̃buſdã facile videẽ obtemperare voci diuine· Ca·vij

ECce iterũ vox de nubibꝫ dicens:peccaſti q̃eſce·Et qꝺ dicẽ tale ẽ· Jam ſentima redũdãs domũ omnẽ intolerabili fetore cõtamiat:et vanũ tibi ẽ·dũ adhuc ſordes influãt exhaurire :dum peccare nõ deſtiteris penitere· Nuis eni eorũ ieiunia ꝓbet·q̃ ad lites ꝛ cõtẽtiones ieiunãt·et ꝓcutiũt pugno impie:ſeꝺ ꝛ volũtates ꝛ voluptates ꝓprie inueniũtur in eis· Nõ tale eſt ieiuniũ qꝺ elegi dicit dñs· Claude feneſtras·obſera aditꝰ:foramina obſtrue diligẽter:et ſic domuꝫ nõ ſubeũtibꝫ nouis·ſordes poteris expurgaẽ vetuſtas· Eſtimat hõ facile qꝺ iubeẽ implẽdũ:tãq; ignarus exercitij ſpũalis· Quis enĩ pꝓhibeat mq̃t: q̃ miuſ imperẽ mẽbris meis· Indicit igiẽ gule ieiunia ·crapula mẽdicit: obturari p̃cipit aures ne audiãt ſãguinẽ· auerti oculos ne videãt vanitatẽ:manus nõ ad auariciaꝫ:ꝫ ad elemoſinã magiſ extẽdi: q̃bꝺ fortẽ ꝛ laboꝛẽ imponere velit pꝓhibẽs latrocinia: ſicut ſcꝛiptũ ẽ· Qui furabatur iã nõ fureẽ:magis aũt laboret manibus ſuis qꝺ bonũ ẽ:ut habeat vñ tribuat nccitatẽ patiẽti· Ceterũ dũ ſuas q̃buſq; mẽbris in hũc modum leges ꝓmulgat et decreta proponit:interrumpunt ſubito vocem iubẽtis:et vno impetu clamãt · Vnde hec noua regio ? Facile iubes ut libet· Sꝫ inueniẽ q̃ nouis decretis obuiet:q̃ nouis legibꝫ otradicat· Quis eni ille eſt inquit? Et illa · Nimirum ipa que paralitica iacet in domo:et male torquetur· Ipa ẽ enĩ cuiꝰ nos pridẽ deputaſti obſequiuꝫ·ſi nõ ignoras:ad obediẽdũ vtiq; cõcupiſcẽtis eius· Expauit miſer ad hãc vocẽ:et cõfuſus obmutuit:anxiebatur eni in eo ſpũs eius · At mẽbra q̃dẽ ad ſuã illã infeliciſſimã dñam incũctãter accedũt:ut adũſus dñm crudeliter interpellẽt : et impia duriora cauſẽtur· Plãgit gula parſimonie ſibi modũ adhibitũ : pꝓhibitam crapule voluptatẽ· Oculus q̃rit̃ indictas lacrimas : petulãtiã mĩnerdictã· Quibꝫ ſ ꝛ ſimilia plequẽtibꝫ excitata et vehemẽter exacerbata volũtaſ:ſommiũ ne ẽ inq̃t an fabula

quod narratis? Tū vero oportunū fuę tēpus nacta q̄rimonię ligua: oī no ait fic eſt ut audiſtis. Naz rego a fabulis et mēdaciis iuſſa fū retice re: et mihil deinceps miſi ſeriū immo et penitus neſariū loquī.

¶ Qualiter voluntas p oēs ſenſus carnis renititur voci dei. ¶. viij.

Xilię igię vetula fines: tz totius oblita lāguoris pcedit horrētibo comis. veſte lacera. pectore nudo. ſcalpēs vlcera. frēdens dētibo et areſcēs: atq; ipm inficiēs aerem flatibo virulētis. Quid mi ofūdaſ ſi quid adhuc ſupeſt ratiōnis: ab male miſere voluntatis occurſū et incurſuz? Nec inq̄t eſt tota tui diligis fides. fic cōpateris male patiēti: vſq; adeo ſup dolorē vulnerū meorū addē peperciſti? Subtrahenduz fortitan ex īmoderata dote aliq̄d videbaſ: ſ q̄d relinquię ſ ſublato? Solū hoc lāguenti miſere pſtitiſti: et oīa eius obſequia quēadmodū fint diſtributa aliq̄n ognouiſti. Nūc aūt fic tibi Forſit an morbi huius peſſimi q̄ laboras triplex malignitas accidiſſe potuit: ſ nō mihi Siquidē voluptuoſa ſiue curioſa ſiue ābitioſa: et ab hoc triplici vlcere nō eſt in me ſanitas a planta pedis vſq; ad verticez. Traq; fauces et q̄ obſcena fūt corporis aſſignata fūt voluptati: qn̄ quidē velut de nouo neceſſe ē ſingula recenſeri. Nā curioſitati pes vagus. et in diſciplinatus oculus famulanē: ac vanitati q̄ dē aures et lingua ſeruiūt: dū p illā impingūat caput meū oleū peccatoris: p hāc ipa ſuppleo q̄d in laudibo meis aliq̄ minus feciſſe videtur Valde eni delector. recipe ab aliis. et cū oportune poſſum etiā tractare aliis laudes meas: et meo, et alieno ore ſp cupiēs p̄dicari. Cui potiſſimū morbo tuū q̄ ingemū. plurima ſolz adhibere fomēta. Porro manus ipſas q̄bus eſt vndiq; liber motus. nō vni ſpecialiter alicui opi deputam?: ſed modo vanitati. mō curioſitati. modo voluptati ſedulum ſatis exhibēt famulatū. Quibo ita diſpoſitis. nō mihi hec oīa vel in vno ſatiffacere aliq̄n potuerūt: q̄ nō ſatiaſ oculus viſu. nec auris impleatur audītu: atq; vtinā in eerſpectāditū totum aliq̄n corpus fieret oculus: aut interprādendū in fauces oīa membra verterēt. Tamē ne mihi igitur id modicū cōſolatōis q̄d utcūq; mē dico rēptas furripe. Dixit. et cū indignatōe z furore recedens teneo: lōgūq; tenebo.

¶ Vt ratō anime iā ſtādē vexata p ſuipte facilitatis arguaſ et difficultate ofūdaſ. ¶ Ca. ix.

Nam vero ratōi ipa vexatio dat intellectū: iā innoteſcit aliq̄tenus huiuſ negocij difficultās: iā pſumpta facilitas euaneſcit. Videt eni momoriam plenaz ſpurcicierū: videt abūdantius alias atz alias influere ſordes: videt ipſaſ feneſtraſ mortī patulas. claudi oino nō poſſe: et q̄ adhuc pfidens voluntas lāguida dñē: ex cuius vlceribo ſanies vnūſa pfluxit. Videt demiq; anima ſeſe cōtamiatā. nec p alium ſ p ꝓriū corpus: nec aliūde q̄ a ſeipa. Eſt eni quodā aīme ficut memoria q̄ inficiē: ſic voluntas ipa que inficit. Demiq; tota ipa nihil eſt aliud: q̄ ratō. memoria z voluntas. Nā et ratio minus habens ceca quodā modo q̄ hactenus ipa nōviderit: infirma omnimō q̄ ne agnita q̄dē p ualeat reparare: et memoria fediſſima pariter z fetidiſſima: et voluntaſ

languida et hor̄ēdis vlceribꝫ vndiq; scaturiēs muenit. At ne quid ex oīnibꝫ que fūt hominis relinq̄tur. ipse etiā corpus rebelle ē: et singula mēbra fenestre singule quibꝫ mors intrat ad aiaz. et incessanter exube rat ipa cōfusio.

Respiratō cōsolatōnis pauperibꝫ spū. Ca. x.

Audiat ergo aīma quecūq; vocē diuinā: et audiat cū stupore et āmiratōne dicētem. Beati pauperes spū: qm̄ ipoz̄ū est regnū celoz̄ū. Quis spū paupioz eo: q̄ in toto spū suo nō inuenit. ubi caput inclinaret? Hoc q̄; cōsiliū pietatis. ut q̄ sibi displicet placet deo: et qui p̄priā domū odit. domū vtiq; plenā spurcicie et infelicitatis. inuitet ad domū glorie: domū nō manufactaz eternā in celis. Nec mirū si dignatō nis huius magnitudinē expauescit. si difficile credit huic auditui si ve hemēti stupore āmiratur et ait: ergo ne beatū hominē miseria facit? Ceterū quisq; eiusmodi es ne diffidas. nō miseria q; misericordia facit beatū: sed huius p̄pria sedes miseria ē: aut certe faciat beatū ipsa miseria: ut humiliatō in hūilitatez trāseat: necessitas in virtutē. Pluuiam voluntariā mquit segregabis deus hereditati tue et infirmata est: tu vero perfecisti eā. Vtilis p̄fusa infirmitas. q̄ medici manū req̄rit: et salubriter a se deficit: quē p̄ficit deus.

Nō regnū sperare non potest in in quo peccatū regnat. Ca. xi.

Sed quia nō ē ius ad regnuz sine p̄mitis regni: nec spera re potest celeste regnum cui nec super propria membra adhuc regnare conat: sequitur ergo vox dicēs. Beati mites: qm̄ ipi hereditabunt terrā. Ac si euidētius dicat. Mitiga efferos volūtatis motus et crudelem bestiā māsuefacere cura: ligatus es. soluere studeas qd̄ rum pere oīno nō possis: euacuata est. vim facere aut eatenus eā offendere nullo mō p̄ualebis. Nec mora respi rās homo inter hec vba atq; id quo facilius reputās licet verecūdus ac cedit. et delimiri satagit viperaz in inflāmatā. arguit vite carnalis ille cebras. et cōsolationis secularis nu gacitatis accusat tāq; exiguas et m dignas: q; et breuissimas q; et pnicō sissimas oīnibꝫ amatoribꝫ suis.

Appetitus gule et libidinis et ceterarū vanitatū quē fine habeāt.

Ca. xij.

Super hoc ait neq; et inutili seruo tuo ipa facere: nec enī inficiare potes: ne in modico q̄dem tibi inuersa eius obsequia satisfacere aliqn̄ potuisse. Voluptas gutteris q̄ tanti hodie estimat: vix duoz̄ū obtinet latitudinē digitoz̄ū: et huius tam modice partis tā exigua delectatō. quanta parat sollici tudie: quātā deinde molestiā parit? Hinc mōstruosius dilatantur renes et humeri. hinc tumētes vteri. non tā impinguantur q; impgnātur aruma: et dū carnis onus ossa non fu stinēt. etiā morbi varij generāt. Sic libidinis illecebrosa vorago quātis laboribꝫ et dispēdijs interdū et fame vel honoris a etiā vite ipius piculo cōparat. ut ad modicū flagrās sul phureus vapor furentes stimulis agat: et apū puolantum vbi mala grata melle fuderit nimis tenaci fe riat icta corda morsu: cui9 appetitus anxietatis et vecordie act9 atomia.

tōis et ignomīe·exitus pēnitudinis et verecūdie plenus esse dinoscitur Ceterū spectacula vana rogo quid corpi pstant: q̄ due aīme oferrevidētur: Naz certe michil in hoīe cui curiositas pfit inuenies· Friuola pr fus tmanis ac nugatoria oblatō: t nescio quid illi durius impcer· q̄ ut sēp habeat qđ req̄rit: qui iocūde q̄ etis fugitās· curiosa mq̄etudine delectaē· Liquet sane vel ex hoc nihil hijs oīnib delcātōnis inesse: quorū solus trāsitus iuuat· Ceterū vanitas vanitatū q̄ nichil fit· vel ex ipo nomine manifestius indicaē· Vanus vriq labor: qui studio vanitatis assumit· O doxa doxa ait sapiēs· in milib mortaliū nihil aliud q̄ auriū inflatio vana: et tñ q̄tā putas infelicitatem hec ipsa non tam felix vanitas· q̄ vana felicitas parit· Hinc nāq cecitas cordis sicut scptū est: popule meus q̄ te beatificāt· in errorē te inducunt· Hinc ceruicosus furor aimositatis· hinc suspicionis labor anxius: hinc liuoris crudele tormētuz: et cremātis miidie miserior q̄ miserabilior cruciat9 · Sic diuitiarū amor insatiabilis· lōge āplius defiderio torquet aimā q̄ refrigēt vsu suo: utpote quarū acq̄sitio quidē laboris possessio timoris: amissio plena doloris inuenitur· Postremo vbi multe opes· multi etiā q̄ cōmedunt eas: et vsus q̄dē diuitiarū apud alios diuitibz solū nomē cedit· t sollicitudinē· Et in hijs oīnibus p tā exiguis aut magis ne exiguis quidē ex nullis· eā paruipēdere gl̄az: quam nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit· q̄ pparauit deus diligētibz se: nō tā infipiētie q̄ infidelitatis esse videē·

¶ De seruitute viciorū t incertitudine mortis· ¶ Ca· xiij·

Nec immerito sane mundus hic posit9 in maligno vana pmissione deludit ais q̄pe q̄ditōnis t nobilitatis oblitas: q̄s nō pudeat porcis in ministerio subiugari· in defiderio sociari: nec sic tamē infelici edulio satiari· Vñ enī hec tā ta pusillanimitas et abiectio tā miserabilis: ut egregia creatura capax eterne beatitudinis t glorie magnitudinis vtpote cuius sit inspiratōe odita· fidei tudie infigmita· cruoē redēpta· fide dotata· spū adoptata· miseriā nō erubescat sub putredie hac corporeorū sēsuū gerere fuitutē: Merito plane ne eos quidē appetendē pt: q̄ talē deserēs sponsū tales seq̄tur amatores: merito filiquas esurit t nō accipit: q̄ porcos pascere maluit: q̄ pīms epulis satiari· Insanus siq̄dē labor pascere sterilē q̄ nō parit· et vidue bñfacere nolle: omittē curā cordis· t curā carnis agē in defiderio: impinguare t foueē cadauer putridū· qđ paulo post vermiū esca futurū nullatenus dubitaē Nāt seruire māmone et auaricīā colere qđ ē seruitus idoloz̄ā vanitatis sectari studiū: prsus degeneris aie indiciuz esse q̄s nesciat? Certa nimirū eorū breuitas t ipius q̄ brevitatis finis incertus: sepe viuētem deserūt: nā morientē raro sequūtur· Quid vero in rebz hūanis certi9 morte: quid hora mortis incertius inuenit? Nō misereaē inopiā· nō diuitias reueretur: nō generi cuiuslibet non moribz· nō ipi demq̄ parcit etati: nisi q̄ senibz q̄dem in iuuenis· adolescētibus aūt in infidijs ē· Infelix p̄uida q̄ in huius vite tenebris t lubrico fidēs· pīrurā insumit operā: nec adūtit q̄m vapor est ad modicū parēs:

et vanitas vanitatū. Obtinuisti tan dē ābitiose quā ex longo ocupieras dignitatē. serua qđ habes: implesti pecunioſe loculos tuos. ſollicitus es ſto ne pdas: vberes fructus attulit ager tuus. dirue horrea tua ut ma iora edifices: muta quadrata rotū dis: dic aie tue. habes multa bona repoſita in annos plurimos: erit eni q̄ dicat: ſtulte hac nocte aīam tuaz repetēt a te. que aūt paraſti cuius erūt?

¶ Nō tēporalia opa q̄ſi ſemina ſūt mercedis eterne.

¶ Ca. xliij.

Tq; vtinā tandē cōgrega ta perirēt nō deterius ipe q̄ periret ogregator eorū: eſſz vtiq; tolerabilius periturog; p emptorio inſudare labori. ¶ Nūc ve ro ſtipēdia peccati morz: et q̄ in car ne ſeminat. de carne metet corrup tionē. ¶ Nec eni trāſeūt vt videtur: ſz tēporalia queq; velut eternitatis ſe mina iaciūt. ¶ Stupebit inſipiēs cū ex hoc modico ſemine copioſam vi derit exſurgere meſſem: ſeu bonam ſeu malā p diuerſa qualitate ſemē tis. Hoc q̄ cogitat. nullu; oīmo p uū reputat eſſe peccatū: qđ futuraz meſſez potius eſtimet q̄ ſementem. ſemmāt g̃ dū neſciūt: et ſemmant dū occultant honores. iniq̄tatis mi ſteria dū vanitatis cōſilia celāt: dū pambulāt in tenebris negocia tene brarū.

¶ Quod impoſibile ſit peccantē late re. ¶ Ca. xv.

PArietes inq̄t ſūt vndiq;: quiſ me videt? Eſto. nemo te vide at: nō tñ nullus. Videt āge lus malus. videt te angelus bonus: videt z bonis et malis maior āgelis deus: videt accuſator. videt teſtiuz multitudo: videt z ipe iudex: cuius z oportet te aſſiſtē tribunali. Sub cu iꝰ ſane oculis velle delinq̄re tā inſa nū: q̄ horrendum incidere in manu ſ dei viuētis. Noli eſſe ſecurus: latent inſidie quas latere nō poſſis. Latēt inq̄ inſidie q̄s ut deprehendē nō po tes: ſic nō poteſt ipe nō deprehēdi. Au di plane: q̄ plantauit aurē ā q̄ fin xit oculū ipe cōſiderat? Nō illius ſol arcet radios materia lapidū. q̄s ip ſe creauit: nō vel ipe corporis huius paries veritatis excludit aſpectuz. Nuda ſūt eius oculis oīa. penetra bilior ancipiti gladio: ipſas q̄z non mō cernit ſz diſcernit cogitatōnū vi as: medullas affectionū. Demiq; fi nō totā humanā cordis abiſſū z quic q̄d in ipo latet inſpiceret: p ipo nō ille iam ſibi cōſcius iudicantis ſeſe dñi ſentētiā tātope formidaret: mi hi inq̄t p mimo ē ut a vobis iudicer aut ab humano die. ſz neq; meipm iudico: mihil eni mihi cōſcius ſū. ſed in hoc nō iuſtificatus ſū. Qui aūt iu dicat me dñs eſt. Si tu obiecto pari etis. ā cuiuſlibz ſimulatōis intentu humana forma fruſtrari poſſe iudi dicia gloriaris: certuſ eſto nō illum vera crimina p̄terire: q̄ de falſis eti am crimiꝫ accuſare oſueuit. Si tā tope eius q̄ nichilominus forte tuaz vereatur p̄ximi cōſcientiaz reformi das: multo minus eos otēnas q̄ buſ odioſa magis iniquitas et lōge am plius execrabilis corruptio eſt. Si demiq; deū nō times et ſolos hominū reuereris aſpectus: memor eſto ho minem criſtum hominū facta ignō rare nō poſſe: ut quod me coram at tēptare minime p̄ius auderes. mi tominus audeas corā ipſo: quodq;

nō dico nō licerz sēd nec liberet qui dem pfumere vidente conseruo: inspiciēte dño vel cogitaē exhorrescaſ Alioquin si carnis oculū magis gp gladiū q carnes habet tuoraē formidas: et is qz timor quē times eue niet tibi r accidet qd vereris: nichil optū quod nō reueleē vel occultuz qd nō sciaē: arguētur a luce in lucē plata opa tenebrarū: nec modo obscenitatū abominmāda. secreta. z miq cōmertia vēdicantiū sacramēta. et fraudulēta furia admuenientiū dolus r iudicia subuertētiuz qui nouit oīa nota faciet vmūlis: cū cepit scrutator ille cordis r renū scrutari iherusalē in lucernis.

Quid sētiendū sit de his qui impie agūt. Ca. xvi.

OVid g ibi facturi fūt. imo poti9 qd passuri. q crimia o miserūt: vbi audituri fūt. ite in ignē eternū. q pietatis opa nō fecerūt? Qñ vero admittetur ad nuptias. qui nec lūbos pcinxit ut abstineret a malo. nec lucernaz tenuit ut faceret bonuz: qñ virginitatis integritas nec lāpadum claritas. solius olei poterit excusare defectū? Aut qs illos manere credēdus ē crucia tus. q in hac vita nō solū mala. sed forte pessima ꝑpetrāt: si sic fūt crucī ādi q hic bona receperunt. ut in medio flāme estuātibo lignis ne mīme qdē stille obtimere refrigeriū queāt? Caueamus ergo mala opa ne in includētis sagene fiducia libere in ecclesiā delinq̄mus: hoc sciētes. quia nō oēs quos sagena trahit piscatorū vasa recipient: z erit cū ad litꝰ venerint eligēt bonos in vasa. malos aūt foras mittēt. Neq hoc otē ti lūborū cingulo. accēdamus etiā lucernas nras r inistāter opemur bonū: cogitātes gp oīs arbor nō mō q malū fecerit fructū. sed etiā q bonū nō fecerit excidē et in ignē mitetur: illū vtiq ignē eternū. q paratus ē diabolo r āgelis eius. Ceterū sic declinemus a malo ut faciamus bonū mq̄ramus pacē: nō gloriaz p seq̄m. Illa eni dei ē. et eam alteri nō dabit. Gloriā inquit meā alteri non dabo. Et dicebat homo ꝑm cor dei. Nō nobis dñe nō nobis: z nomi tuo da gloriā. Recordare etiā sēpture dicētis. Si recte offeras r nō recte diuidas: peccasti. Recta est fratres illa diuisio: nemo detractet. Alioquī cui fortitan mius placz. sciat nō nostrā esse z āgelorū: pores eni angei cecinerūt. Gloria in excelsis deo: et in terra pax hominb bone volūtatis. Seruemus ergo in vasis oleum: ne forte gp absit clausa fī nuptiaz ianuas frustra pulsātes. verbū audiamus amarū: et deinꝰ nobis spōsus respondeat nescio vos. Adhuc tñ mors posita est. non modo secus iniquitatem: sterilitatē. vanitatez: z et secus introitū ipius voluptatis Quocirca opus est fortitudie aduersus tēptamēta peccati. ut rugiēti leoni resistam9 fortes in fide. signata ipius iacula hoc clipeo viriliter repellamus: opꝰ ē iustícia ut opemī bonū: opus prudētia: ne cum fatuis virginibo rep: obemur. Opus demiq; tempantia: ne voluptatibus mdū gentes. audiamus aliquando quod miser ille epularum pariter r vestium splendore fruito dum misericordiā ꝑcaretur audiuit. Memento fili gp recepisti bona in vita tua: et lazarus similiter mala: nunc autem hic consolatur: tu vero cruciaris.

plane terribilis in cōsiliis sup filios hominū: ꝯ si terribilis est etiā miseri cors muenīē: dū futuri formā iudicij nō occultat. Anima enī q̄ pecca uerit ipa morieē: et palmes qui fructū nō fecēit excideē: t q̄ bona recepit in hac vita: cruciabiē in futura. Nō si forte otingat mono quolibz simul hō q̄tuor muemiri: ea plane extrema desperatō est.

¶ Quod spiritui ad bonum parato resistit caro. ¶ C. xvii.

Hec igiē et hijs similia intus suggerit volūtati: eo copiosius q̄ pfectius illustratōne spūs edoceē. Felix sane cuius voluntas sic cesserit t acqeuerit cōsilio rationis: ut a timore cōcipiēs. pmissionib deinceps celestibo foueaē et puriat spiritum salutis. Ac forte muemiē rebellis et obstinata volūtas: et nec impatiēs solū. ꝯ t monitis pceat. et minis durior: et adhibitis acerbior blādimētis. Inueniē fortitan q̄ nihil mota suggestionib ratōis. imo t graui furore cōmota respondeat dicēs: quousq̄ vos patior: pdicatio vestra in me nō capit. Scio q̄ astuti estis: ꝯ astutia vra in me locū nō hz. Forte t aduocās mēbra singula solito āplius solitis iubet obedire ocupiscētijs: neqtijs deseruire. Dme nimirū illud ē qđ quotidiamis discimus expimētis. eos q̄ conuerti deliberāt tēptari acriusa cōcupiscētia carnis: et vrgeri graui9 in opibus lutiz lateris: q̄ egiptū egredi. pharaonē fugere moliūtur.

¶ Nō lugēdū sit et post luctū cōsolandū. ¶ C. xviii.

Sāut q̄ eiusmodi ē declinet impietatē et terribile illud pfundū caueat de quo scptū ē. Impius cū venerit in pfundū malorū: cōtēnit. Fortissima siq̄dem potione curaē. et piclitabiē facile: nisi multa sollicitudine studeat medici obtēpare cōsilijs: obseruare pcepta. Vehemēs ē tēptatō pxima desperatōi: nisi totū colligat. et ad miserādum aie sue quā adeo miserā t miserabilē videt nūtat affectū: et audiat dicētē. Beati qui lugēt: qm ipi consolabūtur. Lugeatis abūdāter: q̄ lugē di tēpus aduenit: et ad sorbēdas lacrimas ista sufficiūt. Lugeat: ꝯ non sine pietatis affectu: et obtētu osolatōis. Cōsideret nullaz sibi muemiri requiē in seipo. ꝯ omnia plena miseriet desolatōis: cōsideret nō esse bonū in carne sua: ꝯ t in seculo nequā nihil nisi vanitatē t afflictōem spiritus cōtineri. Cōsideret inquā: nec intus nec subtus nec circa se sibi occurrere osolatōem: utvl tādē aliqn discat querēdam surſū: et desurſum esse sperādaz. Lugeat sane interim plangens dolorez suū: exitus aquarū deducat oculus eius: et palpebra non requiescat. Nimiruz purgatur lacrimis oculus ante caligans: et acuiē visus: ut intendere possit in seremissimi luminis claritatem.

¶ Quod post consolatōez ad celestia contemplanda accedēduz est.

¶ Capitulum. xix.

Ex hoc sane suspiciat p foramen. pspiciat p cancellos: pdulcē radium pio sequatur obtutu et magorum sedulus imitator lumen lumine querat. Inueniet enim locum tabernaculi ammirabilis. vbi panez

angelorum mãducat homo: inueniet paradisũ voluptatis plãtatũ a dño: inueniet ortũ floridũ & amenissimũ: inueniet refrigerij sedem et dicet. O si audiat vocẽ meã misera illa volũtas: ut ingrediẽs videat bona & visitet locum istũ: hic nimirũ inueniet requiem ampliorẽ: et me q̃ eo minus inquietabit: quo minus inquietabitur ipa. Neq enim mẽtiẽ q̃ dixit. Tollite iugũ meum super vos: et inuenietis requiem aiabꝫ vestris. In huius fide promissionis exacerbatã blandius alloq̃tur: et simulata q̃daz hilaritate et spiritu mãsuetudinis eã cõuenies dicat. Cessa pemptꝰ indignatõ tua: nõ ego fui q̃ te offẽdere possũ. tuus corpus tuus ego ipe: nõ est quod timeas. nõ est qđ verearis. Nec miretur si forte amariꝰ adhuc reddiderit illa respõsũ: ut dicat q̃ malte cogitatões ad insamã te adduxerunt: sustineat interi eq̃nimiter ac dissimulet omnino qđ agit. inter loquẽdũ inducẽs alia p alijs: oportune aliq̃n inferat dicẽs. Inuenio hodie ortuz pulcerrimũ & amenissimum locũ: bonuz esset illic nos esse: nã & tibi nocet in ꝺ lecto egretudinis: in hoc doloris strato versari: in hoc cubiculo graui corde conpũgi. Aderit dñs querenti se animę sperãti in se: aderit votis supplicibus: et verbis eius efficaciã ministrabit. Excitabit desideriũ voluntatis: ut nõ modo videre locũ. sed introire paulatim et mãsionẽ imbi facere cõcupiscat.

Quod in hac otẽplatõe requiescẽdũ sit. Ca. xx.

Ecvero locũ reputes corporalẽ: paradisuz hũc voluptatis eterne: nõ pedibꝫ hũc ortũ. ꝫ affectibꝫ meroiẽ. Nec terrenarũ tibi cõmẽdatur arborũ copia: ꝫ virtutũ vtiq̃ spualiũ locũda decoraq̃ plãtatõ. Ortus conclusus. vbi fõs signatꝰ in q̃tuor capita diriuatur: ex vna sapientię vena virtus q̃driptita pcedit. Splendidissima q̃z vbi lilia vernãt & rosarũ flores apparẽt: etiã vox turturis audiẽ. Illic nardꝰ spõse fragrãtissimũ pstat odorẽ: et cetera q̃z aromata fluũt. austro spirãte: aq̃lõe fugato. Ibi media ẽ arbor vite: malus illa de cãtico cũctis pciosior lignis siluarũ: cuius & vmbra sponsam refrigerat: et fructus dulcis gutturi eius. Ibi otimẽtie mitor: et sincere veritatis intuitus oculos cordis irradiat: auditui q̃z dat gaudiũ et leticiã dulcissima vox osõlatoris interni. Ibi q̃busdã spei naribus influit iocũdissimus odor agri plenꝰ: cui dñs bñdixit. Ibi auidissime plibãt incõparabiles delicie caritatis: et succisis spinis ac vepribꝫ quibꝫ antea pũgebat: vnctione misericordie pfusus aimus in cõscientia bona feliciter reqescit. Que q̃dẽ nõ inter vite eterne pmia. ꝫ inter corporalis militie stipẽdia deputãt: nec ad futurã ptimẽt sed ad eaz magis q̃ nũc ẽ ecclesie pmissionẽ: hoc enim cẽtupluz est qđ in hoc seculo seculi cõemptoribꝫ exhibet. Nec tibi illud nro speraueris eloquio cõmẽdãduz: solus spũs ẽ q̃ reuelat: sine causa pagmã ofulis. expiẽtia magis require. Sapiẽtia est cuius pciũ nescit hõ: de occultis trahit: nec in terra suauiter viuẽtiuz inuenit ista suauitas. Nimirũ suauitas dñi est: nisi gustaueris. nõ videbis. Gustate mqt et videte: qm̃ suauis ẽ dñs. Manna abscõditum est: nomẽ nouũ ẽ quod nemo scit nisi qui accipit. Non illud eruditio sed vnctio docet: nec scientia sed conscientia comprehendit.

Sanctū ē·margarite sūt:nec faciet ipe quod phibet:q̄ cepit facere et docere·Neq; eni canes a porcos iā reputat:q̄s priorib abrenūciantes facmoribo atq; flagicijs etiā cōsola tur p apl̄m dicēs·Nec quidem fuistis:sed abluti estis:sed sanctificati estis:tm caueat ne reūtaē camis ad womitū:sus lota ad wolutabrū luti·

Quod gustu cōtemplatōis refe= rā habz intelligē dīma· Ca·xi·

In huius ergo ostio para= disi diuini sulurriz wx audi tur:et sacratissimū secretiss mūq; osiliū quod abscōditū est a sa pientibz et prudētibz·puulis reuelaē Cuius sane wocis auditū nō sola iaz ratio capit:sed gratāter eū omūi= cat et wolūtati·Beati q̄ esuriūt et sitiūt iusticiā:qm ipi saturabūtur·Al tissimū plane osiliū:et mestimabile sacramētū·Fidelis sermo et oī ac= ceptōe dignus:q̄ de celo nobisa re galibz venit·Facta ēvalida fames in terra·oēs iā nō egere cepimus: ꝫ ad extremā iā venimus egestatē Deniq; et opati sumus iumētis insi= pientibz et similes facti sumꝰ illis:etiā porcorū siliquas insatiabiliter esuri mus·Qui pecumā diligit nō satiaē: q̄ luxuriā diligit nō satiaē:q̄ glori= am q̄rit nō satiaē·Deniq; qui mun= dū amat nūq̄ satiaē·Noui ego ho= mies satiatos hoc mundo:et ad eius oīem memoriam nauseātes·Noui satiatos pecunia et satiatos honori= bus huius mūdi:nec mediocriter:ꝫ vsq; ad fastidiū satiatos·Et facile ē cuiq; nr̄m hāc satietatē p dei grati am obtinere:neq; eni parit hāc co pia:ꝫ cōtemptꝰ·Sic fatui filij adā porcorū wrādo siliquas:nō esurien tes alias:ꝫ esurie ipaz pascitis aia= rū·Sola mimirū hoc edulio media ve stra nūtrie:sola fames alie cibo in= naturali:et dico planius·exēpli gra tia·vnū sumēs e multis q̄ hūanava nitas cōcupiscit·Non aūt satiaē cor hois auro q̄ corpus aura·Nec in= digneē auarus:et de ābicōsis et luxu riosis etiā et de facmorosis eadē sen tētia ē·Si q̄s forte mihi nō credit· experientie credat:vel qpe vl̄ multo= rū·Quis in wobis ē fratres q̄ satiari cupiat:et desideriū suū optet imple ri?Incipiat esurire iusticiā:et nō po terit nō satiari·Canes illos desidēt q̄ in domo pr̄is abūdāt:et inueniet sese otmuo filiq̄s fastidire porcorū· Gustū iusticie vel exigu stude at ex periri·ut eo ipo desideret āplius·et āplius mereaē:sicut scriptū ē·Qui edit me adhuc esuriet:q̄ bibit me adhuc sitiet·Hoc eni ognatū m a= gis spūi et naturali desideriū wlem ē tius occupat cor humanū:ceteraq; viriliter desideria pellit·Sic nimirū fortē armatū fortior supat:sic cla= uus clauo solet extūdi·Beati ergo q̄ esuriūt et sitiūt iusticiā:qm ipi sa= turabūē·Nōdū q̄dē ipa qua nō sa= tiabiē homo et viuet:ꝫ ceteris vnū sis q̄ pus insatiabiliter fuerāt occu= pita:ut ex ꝫ sibi wlūtas ad huiēdū poribo occupiscētijs corpus vēdicare desistēs·ratōi p̄fus exponat:magis aūt vigeat ipa huire iusticie in sācti ficatōem:nō mimore zelo q̄ pus ex hibuisꝫ huire miq̄tati ad miq̄tatē·

Nō pcā pumta nec iterata mi pñt obesse· Ca·xxij·

Cæterū iā et wolūtate mutata et in huitutē redacto corpe velut siccato iā aliqten fō tento oppilato foramie:terciū adhuc idq; ꝫuissimū restat ꝺ purgāda scz memoria et exhauriēda sētina·Nuō eni a mēoria mea excidet vita mea

Cēbrana vilis et tenuis atramētū forte ebibit: qua deinceps arte dele bis? Nō enī superficietenꝰ timuit·ꝫ pr fus totā intimuit: Frustra conarer e radere: ante scindit carta·q̄ cara cteres miseri deleāt· Paz enī forte memoriā delere posset obliuio: ut vi delicet mēte captus eorū nō memi nerim q̄ omisi: ceterū ut memoria in tegra maneat · et ipius macule de leantur·q̄ nouacula posset efficere? Solus itaq; sermo viuus et efficax et penetrabilior omni gladio ancipiti: dimittuntur tibi peccata·Murmu ret pharizeus et dicat: quis potest dimittē peccata nisi solus deus? Ni hi enī qui id loq̄tur deꝰ ē: et nō esti mabit aliꝰ ad illū: q̄ admuenit om nē viā disciplime·et dedit illā iacob puero·et isrl dilecto suo: post hec in terris visus ēt cū hominb⁹ uersatꝰ ē. Huius indulgētia delet pcēm: nō q̄dem ut a memoria excidat: ꝫ qđ p us messe pariter et inficere cōsueuis set·sic decetero infit memorie: ut eā nullatenus decoloret · Multorū enī nūc peccatorū q̄ vel a nobis vel alijs cōmissa nouimus recordam̄: ꝫ ppria quidē: aliēa nō nocēt· Vt q̄d hoc·ni si q̄ in his erubescimus singulariē: hec nobis imputāda veremur? Tol le damnatōem·tolle timorē·tolle cō fusionē·q̄ q̄dem omnia plena remis sio tollit: et nō modo nō oberūt· sed etiā coopabūtur in bonū: ut deuotas ei referamus gratias q̄ remisit.

De misericordia q̄ promittitur mi seretī Ca·xxiij·

Iam vero supplicāti pro ea cōgrue respōdetur· Beati mi sericordes: qm̄ misericordiaz cōsequētur· Miserere ergo aie tue qui deū tibi vis misereri: laua p sin gulas nocte? lectū tuū: lacrimis tuis stratū tuū rigare memēto· Si cōpa teris tibiipi: si laboras in gemitu pe nitentie et p̄mus hic gradus miseri cordie ē: misericordiā cōseqūris· Nō si forte magnus et multus peccator es·ac magnaz q̄ris misericordiā ac multitudinē miseratōnū: tu q̄ mise ricordiā tuā magnificare et multipli plicare labora: reconciliatus esto ti biipi: nā et tibi grauis factus eras: q̄ positus esses cōtrarius deo· Ex is sane in domo ꝑpa reformata pace eandē necesse ē prius erga pximos dilatari: ut nouissime osculētur te et ipe osculo oris sui et quēadmoduz scriptū est: reconciliatꝰ pacē habeas ad deū· Dimitte his q̄ in te peccaue rūt: ut dimittet tibi qđ ipe peccasti: dū secura cōscientia oraueris p̄em et dixeris· Dimitte nobis debita nr̄a: fiet et nos dimittimus debitoribꝫ no stris· Si forte quēpiam defraudaue ris redde vel simpluz: qđ superest da pauperibꝫ: et misericordiaz p̄stans misericordiā cōseqūris· Si fuerit pec cata vestra sicut coccinuz· quasi nix dealbabūtur: et si fuerint rubra q̄ si vermiculus: velut lana alba erunt Vt nō cōfundaris sup cūctis admu ētionibꝫ tuis q̄bꝫ puaricatus es·in quibꝫ nūc erubescis·Fac elemosinā si non potes de terrena substantia· de voluntate bona·et omnia mūda erūt: nō modo illuminata ratio·et correcta voluntas·sed ipsa q̄ memoria munda erit: ut ex hoc iaz videris ad dnm et audias vocē dicētis: beati mū do corde·

Quod ut deus videatur cor mun dādum est·

Capitulū·xxiiij·

Beati mūdo corde qm ipi deū videbūt. Magna promissio ffres mei ttotis desideriis affectāda. Nec eni visio ꝺformatō ē: sic iohānes apls ait. Nūc filij dei sumꝰ: et nōdū apparuit qꝺ erimus. Scimꝰ qz cū apparuerit. simles ei erimꝰ qz videbimus eū sicuti est. Hec visio tota eterna est: sicut ipsō in euāgelio veritas ait. Hec est vita eterna: ut cognoscāt te solū verū deū. et quem misisti ihesū xpm. Odibilis macula que beatā nobis adimit visionē: texerabilis negligētia: qua dissimulamus interim illius oculi mūdatōnē Vt eni corporeꝰ nobis visus aut humore interiori aut exteriorīs impetī pulueris impeditur: sic ꝛ intuitus spūalis interdū quidē ꝓprie carnis illecebris interdū curiositate secularī ambitione turbaē. Quod qꝺez nō minus experientia ꝓpria ꝙ diuina pagina docet: vbi legitur scriptum Corpus qꝺ corrūpiē aggrauat aiam: et deꝑmit terrena inhabitatio sensū multa cogitātē. In vtroqz tñ solū quod ebetat ꝛ cōfundit obtutū peccatū est: nec aliud inter oculuz ꝛ lucē: inter deū et hominē separare videē. Quam diu eni in hoc corpore sumus: peregrinamur a dño. Nonti qz corporis ē culpa. sed huiꝰ qꝺ adhuc sez corpus mortis: magis autē corpus peccati sit caro in qua bonū nō ē: ꝫ potius lex peccati. Interduz tamē corporeus oculus non adhuc festuca manēte ꝫ iā sublata vel exsufflata aliquādiu caligare videt: qꝺ quidē ꝛ ipm in interiori oculo q in spū ambulat sepiꝰ expitur. Neqz vbi ferrū extraxeris cōtinuovulnꝰ redditū est sanitati: ꝫ tūc ꝑmum necesse est adhibere fomēta: et operā dare curatōi. Nemo ergo sentinaz eiciens mūdatū sese ꝓtinus arbitretur: quinimo nouerit se multis purificatōib⁹ egere. Nec mō lauādū aq· ꝫ ꝛ purgādū ꝛ examināduz ignī ut dicat: trāsiuimus p ignē et aquā: et eduxit nos in refrigeriū. Beati q mūdo corde qm ipi deū videbūt: nunc qꝺem p speculuz in enigmate. in futuro aūt facie ad faciē: vbi nimiruz faciei nre fuerit cōformata mūdicies: ut sibi eā exhibeat gloriosaz. nō habētē maculā neqz ruga.

De pacato pacante et pacifico. Ca. xxv.

Ibi oportune ilico subinfertur. Beati pacifici: qm filij dei vocabūtur. Est eni hō pacatꝰ: q bona ꝓ boms reddēs. quātū in se est. nemini vult nocere. Est aliusꝑ patiēs: q nō malaꝓ malis. etiā potens ē sustinere nocētez. Est et pacificꝰ: q bona ꝓ malis reddēs in ꝓmptu habz ꝛ ꝓdesse nocēti. Primus puulus ē ꝛ facile scādalizatur: nec facile q hmōi ē in hꝭ seculo neqꝫ ꝛ pleno scādalis poterit obtinē salutē. Sedꝫ ut scꝫptum est. in pacientia sua possidet aiam suā. Nā tercius quiꝺ nō mō suā possidet: ꝫ et multorū aias lucrifacit. Primus q̄ntū in ipo ē: pacez habet: sedꝫ pacē tenet: tercius pacem facit. Merito pinde beatificaē noie filij ꝙ opus filij impleuerit. ut post suā nō ingratus recōciliatōem: etiā alios recōciliet patri suo. Siquidē q bene ministrauerit bonū gradū sibi acquiret: nec in domo melio: patris gradus est ꝙ filij. Si enim filij et hēredes: hēredes quidem dei coheredes autem christi: ut quemadmodum dicit. vbi ipse est ibi sit et minister suus. Fatigauimus vos prolixitate sermonis: ꝛ detmuiumus vltra ꝙ oporteret.

Ex hoc iaz finē loquacitati nostre. quē nō imperat verecūdia: vidz imp are vel hora. Memētote tñ apli quē aliqñ verbū p̄dicatōis vsqz in me diā noctē legitis ptraxisse. Vtinaz adhuc ut ip̄ius verbis vtar fustinea tis modicū qd infipiētie mee: emulor eni vos dei emulatōe.

Increpatio ad ambitiosos q̄ nō mundato corde deū alijs pacificare p̄sumunt. Ca. xxvi.

Filioli mei: quis demonstra bit vobis fugē ab ira ventura? Ne mo eni magis iram mereē: q̄ amicū simulās inimicus. Iuda osculo tra dis filiū hominis: hō vnanimis. qui sil mecū dulces capiebas cibos: q̄ in parapsidē manū piter intixisti. Nō est tibi pars in oratōe. qua orat ad patrem et dicit: pater ignosce illis: quia nesciūt qd faciūt. Ve vobis q̄ clauē tollitis. nō scientie solū. z auctoritatis: nec ip̄i introitis: et multipliciter impeditis quos introducere debuistis. Tollitis eni et nō accipitis claues. de quibz dñs querit p ap̄hetā. Ip̄i regnauerūt et non ex me: p̄ncipes extiterūt. z ego nō noui eos. Vñ tātus p̄latōis ardor. vñ ambitōis impudētia tanta: vnde ve sania tanta p̄sūptionis hūanes? Au deat ne aliquis vestrū terrenī cuiuslibet reguli nō p̄cipiēte a etiaz p̄hibēte eo occupare ministeria: p̄ripere bñficia. negotia dispensare? Nec tu deū putes q̄ in magna homo sua avaris ire aptis in interitū fustinet approbare. Multi quidē veniūt: z̄ considera q̄s veniē. ordinem ipsuz dicēdi sermonis attende. Beati inq̄t mūdo corde: qm̄ ip̄i deū videbūt. Ac deinde. Beati pacifici: qm̄ filij dei vocabunē. Mundicordes vtiq; veniat p̄ celestis. qui nō querūt q̄ sua sūt. sed q̄ ihu xp̄i: nec qd sibi vtile. z̄ qd multis. Petre inq̄t amas me? Dñe tu scis: q: amo te. Pasce oues meas Nam ād eni sic amatas oues cōmitteret nō amanti? Nimirū hoc queriē inter dispēsatores: ut fidelis quis inueniaē. Ve mimstris infidelibz: qui necdū reconciliati. reconcialiacōis alijene negotia. quasi homines q̄ iusticiā fecerint apprehendūt. Ve filijs ire: qui se mimstros gratie p̄fitenē Ve filijs ire: qui pacificoz̄ sibi vsurpare gradus z nomina nō verētur Ve filijs ire: q̄ fideles sese mediatores pacis. ut peccata populi comedāt mentiūtur. Ve qui ambulantes in carne deo placere non possunt: et placare velle p̄sumūt.

Nō quidā pacificoz̄ gradus sibi vsurpant. Ca. xxvij.

Non miramur fratres quicūq; p̄sentem statum ecclesie miseramur: nō miramur de radice colubri. regulū orientē. Nō miramur si in deniat vinea dñi: qui institutā a dño p̄tergreditur viam Impudēter eni pacifici gradū z filij dei vices occupat homo. q̄ nec p̄mā quidē adhuc vocē dñi ad cor: revocantis audiuit: aut si qñ forsitan ceperit audire: resiliens fugit ad folia ut abscōdereē in eis. Propterea necdū peccare quieuit. z̄ lōgam adhuc trahit restem: necdū factus ē vir vidēs pauptatem suā. sed dicit quia diues sū z nullius egeo: cuz sit paup et nudus et miser et miserabilis. Nichil illi de spū māsuetudinis: quo p̄occupatos in delicto possit instruere: cōsiderans seipm ne et ipse

temptetur. Cōpūctionis lacrimas
nesciēs letaē magis cū male fecēit:
et in rebꝫ pessimis exultat. Mimiruꝫ
vnus eorū est quibꝫ dñs ait. Ve vo-
bis q̄ ridetis nāc: qm̄ flebitis. Pe-
cuniā nō iusticiā cōcupiscūt oculi e-
ius: omne sublime videt: insatiabilie
esurit dignitates. gloriaꝫ fitie hūa
nam: pcul ab eo misericordie visce
ra: seuire potius et tirānū exhibe-
re letaē: questuꝫ estimat pietatem.
Quid de mundicia cordis loquar?
Vtinā nō illud obliuioni dedisset tā
ḡ mortuus a cordē: vtinā nō essꝫ, co
lūba seducta nō habēs cor: vtinam
esset qđ vel deforis ē mundū: nec ea
que corporalis est maculata tunica
inueniretur ut obediret vel in hac p
te dicēti: mūdamini qui fertis vasa
domini.

¶ Exprobratio ḡ incōtinentes sa-
cros ordines temerare nō verētur.
Ca. xxviij.

Non accusam⁹ vniuersitatē:
ꝫ necvniūsitatē possumus ac
cusare. Reliquit sibi dñs mꝫ
ta milia. Alioquin nisi eorū nos ex-
cusaret iusticia: et illud nobis semē
sanctū dñs sabaoth reliquissꝫ: olim
iā ficut sodoma subuersi essem⁹: et si
cut gomora similiter pissem⁹. Dila
tata fiq̄dē videtur ecclesia: ipē etiaꝫ
cleri sacratissimus ordo. fratrū nu-
merus multiplicat⁹ est. Verum et si
multiplicasti gētē dñe non magni
ficasti leticiā: dū nihil minus appa-
reat decessisse meriti ḡ numeri ac-
cessisse. Curriē passim ad sacros or-
dines: et reuerēda ipis q̄ spiritibꝫ
āgelicis ministeria homines appre
hendūt sine reuerētia: sine cōsidera
tōe. Neqꝫ eni signū regni occupare
celestis aut illius timēt impij gesta
re coronā: in q̄bus auaricia regnat.
ambitio impat. dñatur superbia. sedꝫ
iniquitas luxuria etiā principatur:
in quibꝫ tpessima forte appareat in
tra parietes abominatō: si iuxta e-
zechielis pphetiā parietē fodiam⁹:
ut in domo dei videamus horrēduꝫ.
Siquidē post formicatōes. post adul
teria. post incestus. nec ipe quidem
apd aliqs ignominie passiōes tur
pitudinis opa desūt: utinaꝫ nō fie-
rent q̄ vsqꝫ adeo nō cōuenīūt: vtinā
nec apostolum hec scribere. nec nos
dicere oporteret: ut nec dicētibꝫ cre
deretur ḡ huānū aliqñ occupauēit
animū taꝫ obdormāda cupido. Nū-
qd nō oli ciuitates ille. spurcicie hu
ius mres. diuino pdamnāte iudicio
et incendio sūt delete? Nūquid non
gehēnalis flāma morā nō sustinens
execrabilē illā puenit tollere natio
nē: ḡ ipi⁹ specialiter essent peccata
manifesta pcedētia ad iudiciū? Nū
quid nō ipam utpote cōscia tāte cō-
fusionis tellurē absūpsit ignis: sul-
phur et spūs procellarū? Nūquid nō
in lacū horribilē solū oīe redactū
est? Amputata sūt pdie capita qñ
qꝫ: ꝫ heu innumera furrexerūt. Quis
reedificauit vrbes flagicij: quis tur
pitudinis memia dilatauit. q̄s extē
dit pagines virulētas? Ve ve mi-
micus hominū sulphurij illius mē
dij reliquias infelices circumquaqꝫ
disperfit. execrabili illo cinere eccie
corpus aspsit: et iporū q̄ ministrorū
eius nōnullos sanie fetidissima spur
cissimaqꝫ respsit. Deu gen⁹ electū.
regale sacerdotiū. gēs sancta. popu
l⁹ acq̄sitōis: q̄s inter tua illa pmo
dia taꝫ diuinis et spiritalibꝫ afflue-
tem carismatibꝫ xpiane religionis
ortū credere posset: posse talia in te
aliqñ repiri? Ingrediuntur cū hac
macula tabernaculum dei viuentis:

inhabitãt cũ macula templũ sanctũ dñi polluẽtes·iudiciũ multiplex acceptur: q et tam grauissimas sciẽtias gerunt·et nichilominus sese in gerũt in sanctuariuz dei · Tales enĩ nõ modo nõ placant·sed magis irritãt:dũ videntur in cordibz suis dicẽ nõ requiret· Irritant plane· et infẽ sũ reddũt sibi: vereor ne in his quibus eũ repropiciare debuerãt·Vtinã magnã turrim inchoaturi sedẽtes cõputarẽt: ne forte sũptus non haberẽt ad pficiendũ·Vtinã qui cõtimere nõ valẽt:pfectõẽz temerarie pfiteri·ã celibatui dare nomia vereãtur·Sumptuosa siquidem turris est:et verbuz grande qđ non omnes capere pñt·Esset aũt sine dubio melio nubere q̃ vri:et saluari in hũili q̃ du fidelis populi:q̃ in cleri sublimitate et deterius viuẽt districtius iudicari·Multi quidẽ nõ omnes: ꝛ tñ multi certũ est nec latere q̃unt p̃ multitudine·nec p̃ impudẽtia q̃runt:multi vtiq̃ libertatẽ in q̃ vocati fũt occasionẽ carnis dedisse videnẽ:abstinẽtes remedio nuptiali ·et in omne demceps flagitiũ effluẽtes·

¶Exhortatõ ad pnitẽtiam ut prius hũiliati post exaltẽtur·

Ca· xxix·

PArcite obsecro fratres·pcite aiabus vris:parcite sanguini qui p̃ vobis effusus est: horrendũ cauete piculũ·ignẽ q̃ paratus est declinate · Inueniat tãdẽ nõ irrisoria pfectõnis pfessio:exhibeaẽ etiaz virtus in specie pietatis: nõ fit manis celibis vite formaz vacua veritatis·Quãdiu pictaẽ castitas in delitijs·veritas in multiloq̃o:caritas in hoc seculo neq̃ ?·Fugite de medio babilonis:fugitez saluate aias vestras·Conuolate advr bes refrigerij vbi possitis de pteritis agere pnitẽtiam:in pñti obtinere grãm:et futurã gloriã fiducialiter p̃stolari·Nõ vos retardet cõsciẽtia pcatorũ:qz vbi illa supabũdauerũt: superabũdare grã consueuit·Nõ pnitẽtie austeritas ipa deterreat·Neq̃ enĩ cõdigne sunt passiões ad p̃tẽitã culpã q̃ remittiẽ:nõ ad p̃ntẽ osolatõis grãz q̃ imittiẽ:nõ ad futurã gliaz q̃ pmittiẽ nob·Denicq nulla ẽ tãta amaritudo·quã nõ ꝑpetica farma dulcet :quaz nõ sapiã reddat sapiẽtia lignũ vite·Si verbis nõ creditis·opibus credite: exemplis acqescite plurimorũ·Currũt vndiq̃ peccatores ad pnitẽtiã et natura pariter ꝛ cõsuetudine delicati:exteriorẽ omnimo aspitatem nõ reputãt:ut ex aspitate cõscientie lemãtur·Nichil credẽtibz impossibile· nil amãtibz difficile·nil alterũ mitibus ·nil hũilibus arduum reputur: quibz grã fert auxiliũ:et obedienti deuotio lenit impium·Quãdiu ãbulatis in magnis ꝛ in mirabilibus sup vos?·Magnũ p̃fus ꝛ mirabile ẽ ministrum esse xpi·et ministeriorz dei dispẽsatorem:longe sup vos est ordo pacificoz :nisi forte omissis q̃ dibz p̃stẽsis saltare magis q̃ ascẽdere libet·Vtinã cũ quisqs sic ĩtrat· si fieri possz taz fideliter ministraret: q̃ fiducialiter se ingessit·At difficile fortassis et impossibile est:ut ex amara radice ambitionis·suauis fructus ardeat caritatis · Dico ego si vultis audire:immo nõ ego ꝛ dñs· Cũ vocatus fueris ad nuptias recũbe in nouissimo loco:qz omnis qui se exaltat humiliabitur:et qui se hũiliat exaltabitur·

¶De psecutõne fustimẽda fm vltimã beatitudinem· Ca·xxx·

Beati inquit pacifici: qm̃ filij dei vocabūtur. Cōsidera dilige̅ter nō pacidicos. ꝫ pacifi eos omē̅dari. Sūt enī q̄ dicūt et nō faciunt. Sane quēadmodū nō auditores legis iusti sūt ꝫ factores: sic nō ānūciatores pacis sūt beati: sed actores. Vtmā tū viri q̄cūq; videre̅tur hodie pharisei: forte enī aliqui sūt: et si nō facerē̅t saltē dicerē̅t qđ oportet. Vtmā q̄ sine fūptu euangeliū ponere nolūt. ponerē̅t vel p fūptu: utmā vel euāgelisarent vt manducarē̅t. Mercēnarius inquit vidit lupū veniē̅te et fugit. Vtmā hodie q̄cūq; pastores nō sūt: mercēnarios gregi vellē̅t se exhibere nō lupos: vtmā ipi nō lederē̅t. vtmā nō fugerē̅t nemine psequēte: vtmā nō exponerē̅t gregē donec lupus veniens videreē. Mirū fustinēdi fuerāt. si inueniretur p̄ptim tpe pacis recipiētes mercedē suā. et p mercede sua saltē in custodia gregis laborātes: dummō nō ipi turbarent gregē. et gratis auerterē̅t a pascuis iusticie t veritatis. Nā psecutō quidem indubitāter mercenarios a pastoribus segregat t discernit. Nñ enī trāsitoria dāna nō timeat: q̄ tpalia lucra sectat? Nñ terrenā fustineat psecutōem ꝫpter iusticiā: q̄ terrenā mercedē plꝰ ꝫ iusticiā queritꝫ Beati inquit q̄ psecutōez patiūtur ꝫpter iusticiā: quomā ipoꝝ ē regnū celorū. Pastorū ꝫ beatitudo. nō mercēnariorū: multomius latronū est vel luporū. Vsq; adeo siquidē psecutōez nō fustinēt ꝫpter iusticiā: ut psecutiōnem malint ꝫ iusticiā fustinere. Nē pe cōtraria est opibus eorū. grauis est etiā eis ad audiēdū. Ceterū ꝫpē auaricia. ꝫpter ambitionē paratos eos videas vniūsa picula subire: fuscitare scādala. fustinere obia. dissimulare oꝓbria. negligere male dicta: ut non minus pniciosa sit animositaſ taliū. ꝫ pusillanimitaſ mercēnariorū. Veris ergo pastoribꝫ dicit pastor eorū: pastor bonus qui p ouibus suis aiam suā ponere nō pepcit. Beati eritis cū vos oderint homines: et cū sepauerint vos: et eiecerint nomē vestrū tāq; malū ꝫpter filiū homis. Gaudete in illa die t exultate: qm̃ merces vestra copiosa est in celis. Siquidez nō est quod fures timeāt. q̄ in celo thesaurisāt. Nō est qđ causēē. de multiplici tribulatōe: vbi multiplicatōem mercedis accendūt. Numimo gaudeāt magis vt dignū est. ꝫ nō tā psecutio ꝫ remuneratō augeatur: et exultent eo abūdātius quo plura fustinēt ꝫpter xp̄um: ut eos p̄mde copiosior merces maneat apud ip̄m. Quid timidi estis modice fidei? Fidelis extat sētentia irrefragrabili veritate submixa: q: nulla nocebit aduersitas si nulla dominee micetas. Sz parū est nō nocē: etiā pdēit t copiosiꝰ pdēit. dūmō sit iusticia in intētōne: xp̄s in causa: apud quē patiēcia pauperuz nō pibit in fmē. Ip̄i gloria et nūc t semp t in secula seculoꝝ Amen.

Sermo secūdus vnde supꝰ.

Reuerēdissimi patres t dñi ecce lecta sunt verba sācti euāgelij in auribꝰ vestris: t vtinā diligenter intellecta ab vniuersitate vestra. Intellectus bonus ommbꝰ faciētibus ea. Seculares in speculis suis visu cognoscere solēt pulchritudinē aut turpitudinē ē suā. Alterius generis ē speculū vestruz: in q̄ magis auditu ꝫ visu potestis

Amn.

attendere quid deceat ⁊ quid nō de
ceat: quid impediat· quid expediat:
quid ex debito vr̄i officij vobis incū
bat· Speculū vestrū sanctū ē euāge
liū· Cōsiderate obsecro nō vultū ve
stre natiuitatis: ꝫ statū quotidiane
uersationis: cōsideratē nolite ab-
ire negligēdo· ꝫ statim diligentius
inuestigādo: et pscrutatis medulli-
tus cōsciētijs vestris: in testimonijs
earū aut gloriemini aut terreamini
Nā sicut multis gloria: ita multis ē
ignominia testimoniū cōsciētie sue
Ecce sacrū euāgelium sub numero
triū psonarū includit multitudinez
vniuersā p̄latorū· Prepositi enī no-
bis bonū pastorē: mercēnariū· et fu
rez· Si boni pastores estis gaudete:
q⁹ merces vestra copiosa ē in celis·
Si mercennarij estis timete: q⁹ picu
lū vestrū graue est in terris· Si fu-
res estis ingemiscite: q⁹ locus ve-
ster magnus ē in penis: nisi ꝑ pera-
uerītis ad penitētiā et que vouistis
domino deo vestro digne reddite
ritis· Vos maxime qui in circuitu
et in cōspectu eius affertis munera:
et offertis nō corruptibilia auri et
argēti: ꝫ p̄cioſi sanguinis et corpis
agni immaculati· Quantā dignita
tē cōtulit vobis deus? Quāta ē pro-
gatiua ordinis vestri? Pretulit vos
deus regibꝫ imperatoribꝫ: p̄tulit or-
dinē vestrū oīnibus ordinibus: imo
ut altius loquar p̄tulit vos angelis.
et archāgelis· tronis ⁊ dñatōibus.
Sicut enī nō āgelus sed semē abra-
he apprehēdit ad faciēdaz redemp
tionē: sic non angelis ꝫ hominibꝫ so
lisq⁹ sacerdotibꝫ dñicl corporis ⁊ san
guis cōmisit cōsecratōez· Oīnes enī
ficut ait apostolus sunt āministrato
rij spūs in ministeriū missi ꝓpter eos
qui hereditatē capiēt· Sed lōge ex-
cellētius officiū vestrū q⁹ āmirabi
le ē: et nō solū oculis vestris: ꝫ etiaz
angelorū· Hec sunt infelicissima tē
pora q̄ p̄uidit apostolus paulus in
q̄bus homies sanā doctrinā non su
stinēt· ꝫ coarceruāt sibi magistros
ad dēsideria sua in quibꝫ a veritate
se auertūt: et ad fabulas ⁊ vanita-
tes huius seculi ouertūtur· Hec sūt
inquā nouissima tēpa in quibꝫ refri
gescit caritas ⁊ abūdat iniq̄tas mi
storū· Quare hoc dicos? Quia ut au-
distis tres psonas· imo ut plani⁹ di
cā tria genera doctoꝝ sāctū deseri
bit euāgeliū· Primū genus aliquaz
q̄dem ptē: ꝫ vnumquodq⁹ duoꝝ se
quētiū copiosā ⁊ pnicōsam includit
multitudinē p̄latorū: sed illos defen
dit numerus· In primo solo genere
abūdat caritas: in alijs duobꝫ omni
no refriguit: ut nimirū abūdet iniq̄
tas· Audistis ꝓprietates singulorꝝ
Bonus pastor ē qui ponit aiam sūā
p̄ ouibꝫ suis· Mercēnarius ē qui vi
det lupū venīrē et fugit· Fur est q̄
mactat et occidit· Bonus pastor nō
suā volūtatē facere: ꝫ dñi sui querit
utilitatē· Ipi soli seruat fidē· ipi la
borat: ipm adorat: ipi querit glori
az· nō sibi· Regi enī seculorū īmor-
tali inuisibili deo honor et gloria in
secula seculorū amē· Nō nobis dñe
nō nobis: ꝫ nomī tuo da gloriā· No
bis miseris da venīā· da gratiā: tibi
reserua gloriā: utpote a quo est ve
nia peccatorū: ⁊ gratia meritorum·
Bonus pastor in omni laborevillica
tōnis sue querit nō que sua sunt sed
q̄ ihesu xp̄i: quod ꝓprium habet cari
tas· Unde si q̄nq⁹ excesserit cari-
tas opit multitudinē peccatorū: sed
et ipe aduocatū habet in celis ihm
xp̄m dnm nostrum: et ipe est ꝓpitia
tio p̄ peccatis nostris· Mercēnarius

est ut diximus qui videt lupum venientem fugit: querit quę sua sūt: non quę iesu xpi. Alioquin uticq; non fugeret sed sua immo et semetipm supponeret: potiq; gregē suū rapientibus exponeret. Multi sunt mercenarij q̄ in psperitate leuiter discerni nō possūt a bonis pastoribus. Habent enī multa cū ipis cōmunia. Habent nāq; sanā electionem in ingressu: habēt michilominus mūdā conversationē in progressu: pacē ecclesie amāt et querunt: utiliter ac viriliter ecclesiasticis implicāt negotijs: nō recusant grauedines oneris: ꝫ ideo hoc q̄ abiūt gloriā honoris. Amāt enī primos recubitus in cenis: salutationes in foro: et vocari ab hōmibus rabbi. Multotiēs etiaz cibātur pane lacrimarū: et vino opūctionis potātur: et recordatōe peccatorū. Sicut testatur iumor filius q̄ in regiōe lōginqua cōsūpsit omnē suā substantiā viuens luxuriose: vnde et dixit. Quanti mercēnarij in domo patris mei abūdāt panibus. Si panibus abūdāt mercēnarij: nunquid fame peribūt operarijs. Operarios dico: q̄ quāto rariores sūt in terris: tanto cariores in celis habentur. De paucitate eorū cōquerit veritas dicēs: messis vtiq; multa ⁊ sacerdotes multi ⁊ mercēnarij multi: ꝫ operarij pauci. Pauci plane et operarij rari admodū in cōfutibiles q̄ spiciētes in auctorē fidei ⁊ cōsūmationem ihm. quos mīsti tuunt verbo sancte p̄ditatōis nō destruūt exemplo praue opatōnis: efficacius ope q̄ verbo p̄dicātes. Notandū vero q̄ filij non dicit fac me vnū de mercēnarijs tuis: ꝫ fac me sic vnū de mercēnarijs tuis: ut videlicet ea sibi offerat bñficia: quibus illi cōmunicāt in p̄nti. Inq̄t psalmista. Cibabis illos ex adipe frumēti. Quo ad eos audi quod p̄mittitur. Inimici dñi mētiti sunt ei. Dij sūt quos cibat frumēto: et melle satiat. Dij sūt mercēnarij qui licz ad horā credant in tempore tñ tēptatōis recedunt: vnde ptz q̄ amici sūt mūdi. Amicus aūt huius mūdi inimicus dei ostituitur. Interū querūt que sua sūt non q̄ iesu xpi: et si nō querūt que illi sūt. ait qui nō est mecū cōtra me ē. Et qui cōtra eū sunt: inimici ei sūt. Dij p exteriora mētiunt deo de interioribus. Cū enī sane p̄dicēt ⁊ munde viuāt sanitatē locūtur intentōis: ut videlicet deum habeant in causa: et oīa interiora eorū benedicant nomini sācto eius: cū tūc tamē nō deū sed mūdū. nō dñm ꝫ seipos. nō habeāt in causa. mētiūtur. Potius deo q̄ hominibus ad cuius cōtumeliam spectat tāta collatō grārū quibus non honorē dei ꝫ honorē hominis ostat acquiri: nec caritati ꝫ cupiditati deseruire. Vnde operarius incōsubstibilis postulat nō duo tm̄ sed tria: q̄ fumiculus triplex difficile rūpitur. Nō enī postulat disciplinā et sciētiā q̄s possūt habere et mercēnarij. Sed dicit. bonitatē ⁊ disciplinā ⁊ sciētiam doce me. q̄ tria in solis filijs inuenitur. Quid enī p̄desse disciplinā habere in cōuersatiōe. in opatione sciētiā: nisi adsit bonitas in intētōe? Nusq̄ p̄ scriptū est aut carius obsequium aut rationis sciētiā sufficere: ꝫ bona voluntas sufficit. Sanata ergo voluntate vtilis erit ⁊ p̄miosa tā castigatio carnis p disciplinā: q̄ illuminatio rationis p scientiam. Propter supra dictas ergo rationes huiusmodi diximus: quia in prosperitate mercennarius leuiter discerni non potest a bono pastore: quia dum

Am ij

pacis arridet securitas: intentionis eius palliatur infirmitas: nã nichil occultũ quod non reuelatur. Vasa figuli probat fornax. Flãte vento aduersitatis: statim quod infirmuz est intentionis ostẽdit effectus opatõnis. Vidit lupum venientẽ et fugit. Qui sunt isti lupi? Tirãni et raptores seculi qui ꝓpria temptati ocupiscẽtia vel ingemita cõpulsi malivolentia incendunt ecclesias: vastant ouilia cristi: spoliant pupillos et viduas: ꝓscriptionẽ inducũt pauperibꝫ: deuz blasphemãt in suis operibus. Dñi factis rapinis. Fractis ecclesijs cũ gladius vltionis in eis exeritur: veniũt vel blandiendo vel cõmando. Fugit ergo mercennarius vel amore blandientis: vel timore ꝓsequentis. Vnde? De rectitudine iusticie: a defensione ecclesie: a liberatõe patrie: ab vitõe pupillorum et viduarum. Quo ad custodienda que possidet imo a quibꝫ possidetur videlicet ma: lupia. horrea. cellaria. nonvtiq pauperibus reseruãda: sed euacuãda furibus: aut ignibus consumenda: Habet etiam aliquis vicinam et posse tirãnorũ parentes suos: pinde multotiens raptoribus vbi presentibꝫ cõsulat. qui ut pacem habeãt inter tirãnos floreant affligi sancta ꝓmittitur ecclesia: et iusticia cõculcatur. Et qd dicam de furibus? Fures sunt hereticí. Dñi sunt fures et latrones qui veniunt in vestimentis ouium: intrinsecus autẽ sũt lupi rapaces. Quotqt venerunt fures sũt et latrones: fures latenter nocendo: latrones seuiendo. Hereticí praua dogmata dissemmabant in populo: et puersitate doctrine sue fidem catholicam obnubilãt: et inducebant simpliciores in errorem. Nemmen vestrũ credo esse hereticuz: omnes creditis deum trinum vnũ: quia passus sit et sepultus: quia descendit et ascendit. Facit tñ hec fides catholicum? Hec fides vtiq demones essent catholici: quia ut dicit iacobus credũt et contremiscũt. Verum vtiq catholicum facit nõ fides cõmuns demonibus et hominibꝫ: sed ea tñ que cõmunis est hominibus et angelicis spiritibꝫ: que est illa que per dilectionẽ operatur. De qua apostolus dicit. Neq circumscisio aliquid valet neq ꝓpucium: sed fides que p dilectionem opatur. Hac fide ipe preditus erat cum diceret duz tempus habemus operemur bonũ ad omnes: maxime autem ad domesticos fidei. non seculi. Habetis hanc fidem? Vtinã. Sed tñ quia hec est fides que vincit mundum. quia hec est victoria que vincit mundum: fides vestra: dixerim vos vincere mundũ: aut vinci a mũdo? Video ecclesias vras male tractatas: video quasdam semirutas. quasdam ommino obrutas: video in villis solitudinem. in agris filẽtiuz: et vbiq exterminiuz: video in militibus insolẽtiam: in hominibꝫ inobedientiam: et in ommibus insipientiam. Libenter tñ suffertis huiusmodi insipientes: cum sitis ipsi fortitã sapiẽtes. Sustinetis tñ qꝫ vos in seruitutem redigãt: qꝫ deuorent: qꝫ accipiant: qꝫ super vos extollantur: qꝫ etiã in faciem quãdoqz vos cedant: aut etiam reclusos in carcere emũgant argento. An hec patimini ut in pacientia vestra possideatis animas vestras? Paciencia enim vobis necessaria est: et ut voluntatem dei facientes fructum cum gaudio reportemus. Toleratis hec ut voluntatẽ

dei faciatis? Nō vtiq; ḣ ut vestrā impleatis: ut carnis vestre licentiā curam geratis: ut pueris vestris ꝛ parentibus comodius puideatis: et villas tirannorum in pace eorū inhabitetis: vtentes nemoribus ꝛ agros colentes. Propter hoc patres principes ꝛ potestates tenebrarum harum tā homines q̄ demones Homines. quia ad velle eorum loquimini: ad velle eorū ligatis et soluitis. Ipsi sunt semiepi semiarchidiaconi: imo ut verū fatear salua pace omniū ipi sūt sup̄ episcopos sup̄ archidiaconos. supra presbiteros: et vere qui potestatem habent hodie benefici vocātur et cetera. Palpatis demones: quia facitis eos in vobis similes altissimo. Donam inquit sedē meam ad aquilonē: et similis ero altissimo. Et ipe qui est rex glorie super omnes filios superbie frigore iniquitatis sue cōgelauit interiora vestra: et ut fortis armatus custodit atriū suū: ꝛ in pace obtinet cathedrā voluntatis vre in q̄ deberet altissimus residere. Interea in q̄ pax hominibus magne scientie magne nobilitatis? Non: sed bone voluntatis: et vbi pax ibi deus: q̄ in pace factus est locus eius. Unde patet q̄ sedes eius bona voluntas est. Qui ergo nō deus sed diabolum habet inhabitantem interius. et tirannis atq; raptoribus deseruit exterius: vincit ne mundum? Vinci victus est a mundo: victus est a diabolo: victus ē a carne sua. Infixus est in limo pfūdi: et non est ei substātia vel potētia resurgendi. Domine deus virtutum excita potentiam tuam: et de luto fecis oppri manuum tuarum porrige dexteram. Educ de carcere animas nostras: ut iam nō obediant mundo: sed cōfiteantur nomini tuo. Placabilis esto super officialibus tuis: qui tibi rationē reddituri sunt de ouibus tuis. Veni domine et noli tardare. Insanit diabolus. insanit hostis humani generis: sciens q̄ modicum tempus habet. Fidem habemus sed sine operibus: mortua est: et nos mortui cum ipsa. Auge nobis fidem ut in vicarijs tuis operetur: quatenꝰ ad imperium eorū montes trāsferantur: et de obsessis animabus demones efferantur: ut de ipis priuilegiantur q̄ cum ipis puniantur in ignem eternum. Auge inquit nobis fidem: quia hec est victoria q̄ vincit mundum: fides vestra. Hac fide sancti vicerunt regna: operati sunt iusticiam: extinxerunt impetum ignis: effugarunt aciem gladij: cōualuerunt de infirmitatibus suis: in partibus nostris vbiq; ignis: vndique gladius. Quare non opamini iusticiam? Quare nō extinguitis ignes? Quare nō effugatis aciem gladij? Quare nō in promptu est? Quia nō deo. sed hominibus queritis placere. Unde paulus. Si adhuc hominibus placerem: cristi seruus nō essez. Vos non cōualetis de infirmitatibus vestris: sed torpetis de ignauia vestra: nec de malefactoribus potestis facere iusticiā. Quare? Quia nulla est virtus fortitudinis vre Quoniam dissipat dominus ossa eorum qui hominibus placēt. Caro infirma sed ossa sūt fortia: dissipauit ergo ossa: id est fortitudinem eorum qui hominibus querūt placere. Cōfusi sunt quomā deus

Am inj

spreuit eos: et vos confusi estis in actibo vestris: qm̃ dñs spreuit eos. Spreuit enī oīes discedentes a iustic̄is suis. Fidez habetis: sed ad opa vos muito: vos qui maxime estis vicarij xp̄i. qui estis pastores aīmaz. q̄ alios debetis īstruere nō destruere: vos mḡ maxime. qz soli nō potestis perire: q̄ preire debetis docēdo z opādo. Quod hereticī faciebāt p praua dogmata ꝫ faciūt plures hodie p mala exempla: seducūt scz populū et inducūt in errorem: et tāto grauiores sūt hereticis. quāto p̄ualēt opabis. Vnigenitus q̄ est in sinu patris. Nōne de secreto suo prodijt ad publicū nostrū: nōne de celo descendit ad terras ut p̄dicatōne et oversatione sua psuaderet hominibus cōtemptū mundi? Nōne estis vicarij eius? Nōne quod p̄dicauit et vos debetis p̄dicare: qđ dissuasit dissuadere. quod psuasit psuadē? A xp̄o dicti estis xp̄iani. Nōne in via qua xp̄s ambulauit et vos debetis ābulare? Nōne sic cōversato est z vos vicarij eius debetis cōversari? Ista plane: nisi forte doctores eo fueritis vel sanctiores. Dicite ergo archidiacon. dicite p̄sbiteri. dicāt etiā pontifices in fremis. in sellis quid facit aurum. in vestimētis tātus ornatus. in cibis tantus supfluus apparatus? Esca vētri: et venter escis deus aūt et hūc et has destruet. Multo erat nitor vestiū z delicatus ciborū apparato apud illū diuitem. iuxta euangelicū dictum qui induebatur purpurea et bisso z epulabatur cottidie splendide. Mortuus tamē ē: z sepultus in inferno. O diruz. o execrabile et horrēdū sepulchrū: vbi est fletus et stridor dētiū: vbi fūt aque miuium: vbi vermis qui non morītur: vbi ignis q̄ nō extinguit. Hoc sepulcrū diuitem: sed finus abrahe paupem lazarum excepit. Quis sapiens z custodit hec? Vir īsipiēs nō cognoscet: et stultus nō itelliget hec. Quis obsecro laicorū auidius clericis querit tēpalia: et ineptius vtitur aq̄sitis? Cuz tātū vastū videant laici in supellectile clericorū: nōne p eos potius muitātur ad mundū diligēduz. q̄ negligendus? Medice cura teipsum. Si mundum p̄dicas cōtemnēdum: contemne tu prius: et ad ipsum efficaciuf alios muitabis. Da voci tue vocem virtutis: cosonet vita verbis: et stati erit in ore tuo viuus et efficax sermo dei et pene trabilior omni gladio ācipiti. Nō sic profecto est: sed sicut p̄pulus sic sacerdos: sic laicus. sic z clericus Vterq; cupit: vterq; diligit mundum. et ea que in mundo sunt. Laicus tñ cū labōe: ꝫ clerici sine labōe volunt possidere totum mudū. Cō municare volunt cupiditāti et superfluitati hominum: sed nō labori. Peccare volunt: sed non flagellari cum hominib. Vnde timēduz est q̄ flagellentur cū demonibus Quomodo seculares non expenderent substantiam suam viuēdo luxuriose etiam in presentia sacerdotum. quomodo nō intenderent vanitatib. et lenocinijs huius seculi. quomodo non essent insolentes et elati: cum tantum fastum. tantam insolentiā videant? Nōne in pacīētia eorū irreuerēter abutimini elemosinis pauperum? De patrimonio crucis cristi nō facitis codices in ecclesijs. sed pascitis pelices in

thalamis vestris: impinguatis carnes. adornatis equos. falleratis pectora ⁊ capita deaurando. Et vere in capitibus omnium platearum dispersi sunt lapides sanctuarij. Platee late sunt: et lata est via que ducit ad mortem. Lapides sanctuarij id est sacerdotes sunt in capitibus id est in introitu latarum viarum: docent enim populos per praua exempla ingredi vias latas que ducunt ad mortem: et demergunt in profundum infernorum. Dolor capitis in membra redundat. Capita populi sunt sacerdotes. Omne caput languidū: et omne cor merens. Languent plati ecclesie in cupiditatibus suis. Quia ergo lāguor est in capitibus: meror obortur in cordibus. Corda siue ecclesie viri religiosi qui honorē suū intellīgētes nō respicūt in vanitates ⁊ msanias falsas: nec cōparātur iumētis insipientibus. nec similes fiunt illis: qui plorātes plorāt in nocte huius ad ūsitatis: vbi apud plato⁹ ecclesie iualescit cupiditas: et caritas refrigescit. Et merito clamat scā ecclesia hodie. Ecce i pace amaritudo mea amarissima Multa ē hodie ⁊ lōge ḡuior ḡ credi possit psecutio sancte ecclesie: ⁊ talis incumbit: qualis a principio nō fuit. Multis modis persecutus est eam diabolus: sed nūq̄ grauiꝰ q̄ hodie: quia nūq̄ fuit maior perditio cristianorum. nec liberior aut securior trangressio diuinorū preceptorum. Ecclesiam incipientem persecutus est per tirannos: proficientem persecutus est per hereticos: iam letam et florentem persequitur per motus illicitos. Tria sunt in anima: ratio. voluntas: sensualitas. Rationis est iudiciuz: voluntatis desiderium: caro debet obsequium. Carnem ergo cruciauit in martiribus: rationem pturbauit in simplicibus animbus: sed voluntatem hodie deprauat generaliter in ommbus. Fuit ergo amaritudo ecclesie amara quidez in persecutione tirannorum: ⁊ amarior in versutia hereticorum: sed amarissima hodie per prauitatez desideriorum. Ve qui dicunt pax et non est pax. Pacem habet ecclesia apud extraneos: sed filij neq̄ quam filij scelerati seuiunt in ea: qui propriam matrem euiscerant ut se pariant in honorem. Pacem vbiq̄ habet exteriorem sed interiorem in paucis habet: quia vbiq̄ ā ferevbiq̄ nō dico rōm nō ossentit volūtas ⁊ captiuā eā ducit i lege peccati: q: ⁊ si ratio sana sit in iudicio: voluntas tamen praua ē in desiderio: in qua nimirū residet diabolus similis altissimo: ut supra diximus. Euigilate iusti. abicite diabolum: sedem dei expurgate: quia iustitia et iudicium correctio sedis eius. Exigentibus iniquitatibus vestris egressus est de templo suo: reducite eum ad templum suum. Templum enim dei sanctum: quod estis vos. Anima iusti sedes et templum dei est. Dominus in templo suo facit mirabilia. Venit ad templum suum dominator quem queritis: quo possitis dominari desideriis carnalibus: et diabolicis resistere temptationibus Venat angel⁹ testamēti quēvos vultis: q̄ annūciet vobis suā volūtatē: ⁊ confirmet promissam hereditatē

Inducant eum in templum suum parentes eius: pater videlicz et mater: et fratres eius. Qui sunt illis? Respondēāt. Quicūqz fecerit voluntatem patris mei qui in celis est: ipe meus pater et mater et frater et soror est. Pater generando per verbum pdicatōis ut dicit apostolus. ego p euangelium in xpō vos genui. Mater pariendo per exemplum sancte conuersationis: frater et soror caste diligēdo in amore fratermitatis. Dij parentes estis aut esse debetis: statuit vos populus mediatores inter se et deum: ut vō loquatur deus et vos ad illū. Deo dant vobis elemosinas et primitias suas. vt vestris precibz meritis ꝑpicietur eis deus: et introducatur ad illos. Sed eum quē vobis redditis offensuz: qualiter alijs redditis placatuz? Nō est munda coram deo oratio vestra. Querite ergo vos parentes ihesu cristi qui adducāt eū ad vos: et inducant eum in templum suum. Querite vos quivoluntatē dei ex corde faciunt: qui contēpserunt vitam mundi: qui castigant corpus suum et in seruitutem redigunt: non ut hominibz. sed ut deo placeant. Nō solum recipe: sed diuidere sciatis elemosinam. Facite et vos vobis amicos de māmona iniquitatis. Nō solum loquimini ꝛ et opamini bonum ad omnes: et ut dicit apostolus benficētie et omotōis nolite obliuisci: quia talibus hostijs ꝑmeretur deus. Inducat ꝑmde ihesus in templū suum p iusticiā: et ꝑducatur p iudiciū. Aperite ei portas iusticie: ad quem nō ingredietur adversi. Diligite iusticiā: qui iudicatis terrā. Vestrū est facē iudiciū: quia senatores estis orbis terraruz. diligite ergo iusticiā: et recte iudicate filij hominuz. Quid dubitatis? Apprehēdite disciplinā ut cōtineatis vos a prauis operibus iusticiā habēdo ac faciendo: qz qui cōtinens est apprehēdit illā et obuiabit illi quasi mater honorificata. Sine iusticia nō solum res publica ꝛ nec pua domus subsistere potest. Quare timetis pncipes et potestates tenebrarū hanc? Quare vos illis subicitis? Vultis exaltari in terra: vultis exaltari in gētibus: Apprehēdite et facite iusticiā: apprehēdite otinēdo vos metipos: facite hūiles et paupes iustificādo: et pfecto in iusticia exaltabimi. Dicit enī ps. Et in iusticia tua exaltabūtur. Qui beatus scz ppuus scit iubilatōez. In iubilo diuerse voces osonāt. Sciūt ergo iubilatiōez qui sciūt pacē gētibz dare: et liberare populū dei: et vnitatē pplor seruare vinculo pacis. Dij tales dñe non in tenebris mūdi aberrabūt ꝛ in lūine vultus tui ābulabūt: nō in sua facie sed in tuo nomie exultabūt: nō in tirāno rū amicicia ꝛ in tua iusticia exaltabūtur. Timetis oculcari a leoibz: si iusticiā tenueritis? Daniel in lacu leonū clamat: et me no otamia uerūt. Quare? Quia iusticia corz deo inuēta ē in me. Justicia plena ē dextera tua. Per dexterā spirita lia: p sinistrā accipiunt tpalia. Lō gitudo dierū in dextera eius: in sinistra aūt diuitie et gla. In iudicō ad sinistrā eius erunt beli quibus dat in hoc seculo gloriā et diuitias: ad dexteram autem agm: quibus preparata est longitudo dierum. Nolite fitire monetā sinistra

eius:quia qui desiderant eiꝰ sinistrã
in hoc seculo:collocabũt ad sinistrã
eius in iudicio. Adhereret dextre eiꝰ
ut in iudicio ad dexteram eius sede
atis super sedes iudicantium. et in
presenti non propria virtute. sed
dextre eiꝰ superiorũ et sublimiũ colla
pmatis. Et dextera dei fecit virtutẽ
Vultis de manu tamen eius accipe
re duplicia id est spiritualia et tem-
poralia:primũ querite regnuz dei ⁊
iusticiam eius quod est dextere: et
hec omnia adicientur vobis que sũt
sinistre. Primum querite regnũ dei
ut in interioribꝰ vestris habitet ⁊
regnet deus. Deinde iusticiam eius
vt legem ex ore vestro requirat et
assumat populus:et ex tãta gratia
meritorum retribuetur vobis glia
premiorum:quam nec oculus videt
nẽ. Et preter hec adiscientur vobis
hec tẽpalia: quia gloria et diuitie
in domo eius. Cuius eius? Haud du
bium quin iuste generationis: de qꝫ
pmissum est:generatio rectoruz be
nedicetur. Benedicta ẽ in pdestina-
tõne:benedicitur in iustificatõne:be
nedicetur in glorificatõne. Benedi-
ctio domini super caput iusti:qꝫ mi-
sericordia dñi ab eterno p pdestina
tionem:et in eternum p glorificatõ
nem. Facite ergo iusticiam nõ tñ p
vestro arbitrio sed dictãte iudicõ:
quia iusticia et iudicium correctio
sedis eius. Si tñ faceretis iudicium
nec tñ haberet aliquis dñium iudi
cis:tñ essetis iustificatores ⁊ ideo iu
sticiam facere nõ possetis: ꝓpter hꝰ
qui dedit vobis iudicium dedit ⁊ dñi
um ut pdixit ꝓpheta. Iudicabunt
natiões:et dñabuntur populis. Du-
plex est dominium platorum. Da-
bent enim claues ecclesie quibus clau
dunt et nemo aperit:aperiunt ⁊ ne
mo claudit. Apud patrem est visi-
bilis:sed hic manus vestre tractaue
runt de verbo vite:et quod erat ab
initio vidimus oculis nostris. Hoc
autem verbum quia carnem puris-
simam et animã sanctissimam vnie-
rat sibi libere moderatur actiones
corpis sui:tum quia sapiẽtia ⁊ iusti
cia erat:tũ quiã nullam prorsus ha
beat legem in membris suis repug
nãtem legi mentis sue. Aeum ver-
bum nõ sapientia vel iusticia est:ꝫ
tñ vtriusqꝫ capax: et possunt ei hec
abesse et adesse:abesse autẽ faciliuꝰ
Familiare iam enim nobis est carnis
nostre seruire vicijs ꝯ actiones et
passiones eius ordinare:ꝓ eo qꝫ om
nis etas ab adolescentia ꝓna est in
malum:inter flagella qꝫ et gladiuꝰ
etiã sub discrimine mortis ad suas
ambiens voluptates. Felix cuius co
gitatio. hoc enim verbũ est nostrũ.
omnes actiones suas ad iusticiã di-
rigit:ut ⁊ intentio sana sit:et opera
tio recta. Felix qui passiones cor-
pis sui ꝓpter iusticiã ordinat :ut qc
quid patitur ꝓpter dei filium pati
atur:quatenus ⁊a corde tollaẽ mur
muratio:et in ore versetur gratia-
ruz actio:et vox laudis. Qui sic ex-
tulit se:iste tollit grabatum suuz ⁊
vadit in domũ suam. Grabatũ cor
pus nostrum est :in quo prius lan-
guidi jacebamꝰ. seruiẽtes desideriꝭ
et cõcupiscentiꝭ nostris. Tunc ve-
ro portamus illud cum spiritum
cogimus seruire. obedire: et mortuũ
nostrum portamus:quia corpꝰ mor
tuum est ꝓpter peccatum. Ambula
mus tamen nõ corrimus:quia corpꝰ
quod corrumpitur aggrauat aiaz:
et deprimit terrena inhabitatio sẽ
sum multa cogitantez. Qui sub hoc
onẽ ãbulamꝰ posito eo qd putatis-

Quomodo curremus? Quomodo volabimus? Plane sup pennas ventorum. Amplexatus est nos dominus ihesus per laborem et dolorem nostrum: amplectamur eum vicarijs quibus dam amplexibus p paciētiam et iusticiā suam: actiones ad iusticiam dirigendo: passiones ꝑpter iusticiam sustinēdo. Dicamus cū sponsa Tenui eum: nec dimittam. Dicamus cū patriarcha. Nō dimittam te: donec benedicas mihi. Quid eni iam supest ñ bñdictō? Quid p9 āplexū: mi osculum restat? Si sic adhereres rē deo quomodo iā nō exclamare liberet: osculetur me osculo oris sui? Ciba nos domine interim pane lacrimarum. potum dabis nobis in lacrimis in mensura: donec perducas ad mensuram bonam et confertam et coagitatam quam dabis nostros in sinus: q̄ es in sinu patris sup omnia deus benedictus in secula amē.

Super salue regina. Sermo p̄mus.

Salue regina misericordie: vita dulcedo et spes nostra salue. Domine labia mea aperies. Dominus tecū et tu mecum: dignare me laudare te: sub tuam ꝓtectionē cōfugio. vbi virtutem acceperunt ms firmi: esto mihi turris fortitudinis: a facie mimici. Te nostra vox primū sonet: et ora soluamus tibi. Dulce cāticum. ac nobilissimū melos. qđ in honorem sancte marie quater in anno ordo noster deuotissime concimit. ad edificationē nostraz discutiendū fratres assumpsimus: quia speciali dulcedine multa refertum masticatōne continua repimus. Naz a summis labijs cāticum istud effusū venit. Habet eni fundamētū. Fundamentum eius: in montibus sanctis: Fūdamentum eius: interne dulcedinis suauitas est. Et vbi hec. nisi in mōtibus sanctis? Hoc est in mētibus nostris. A sanctis cōpositum. a sanctis institutum: digne frequētabile etiā a sanctis. Et vere nisi a religiosis et affectione sancta freuētibus nec subtiliter intelligi: nec efficaciter poterit decantari. Est eni suaue ad gratiā: tam secūdum ad sensuz: tam etiā ꝑfundum ad misteria. Tale enim est q̄ a nobis considerari z discuti put dignum est nō valeat Ex eo aūt q̄ suauiter sonat mulcet affectum: et de sensuuz vbertate mētem impinguat: et in sancta sanctorū aduocatam scilicet nostram. duz eam quasi p̄sentem salutat omnia interiora nostra medullitus inflāmat. Oportet eni ut nobis p̄sentem esse dicamus quam p̄sentem salutamus: et totam anime nostre trinitatez in eam dirigamus: quantam deuotissimis p̄cibus exoramus. Ag noscit certe et diligit diligētes se: ꝑsertim his quos videt sibi conformes factos in castitate et humilitate si tñ caritatem abiecerint z totā spem suam post filiū suum in ea posuerint z toto corde quesierint: oātes et frequēter dicentes: Succurre dña clamantibus ad te iugiter. Nō aspernatur affectū p̄dulcem. ingēs defideriū. mūdationem lacrimaruz assiduitatem p̄cū quorumlibet peccatorū: si tñ lauerint a malicia cor. dissoluerint colligationes impietatis. soluerint fasciculos deprimentes dimiserint qui fracti sunt liberos. et omne onus diruperint.